

**Observationes de epidemica constitutione anni 1789 in Civico Nosocomio
Viennensi / [Luigi Careno].**

Contributors

Careno, Luigi, 1766-1810.

Publication/Creation

Vienna : Societas Typographica, [after 1789]

Persistent URL

<https://wellcomecollection.org/works/fhd3kqhh>

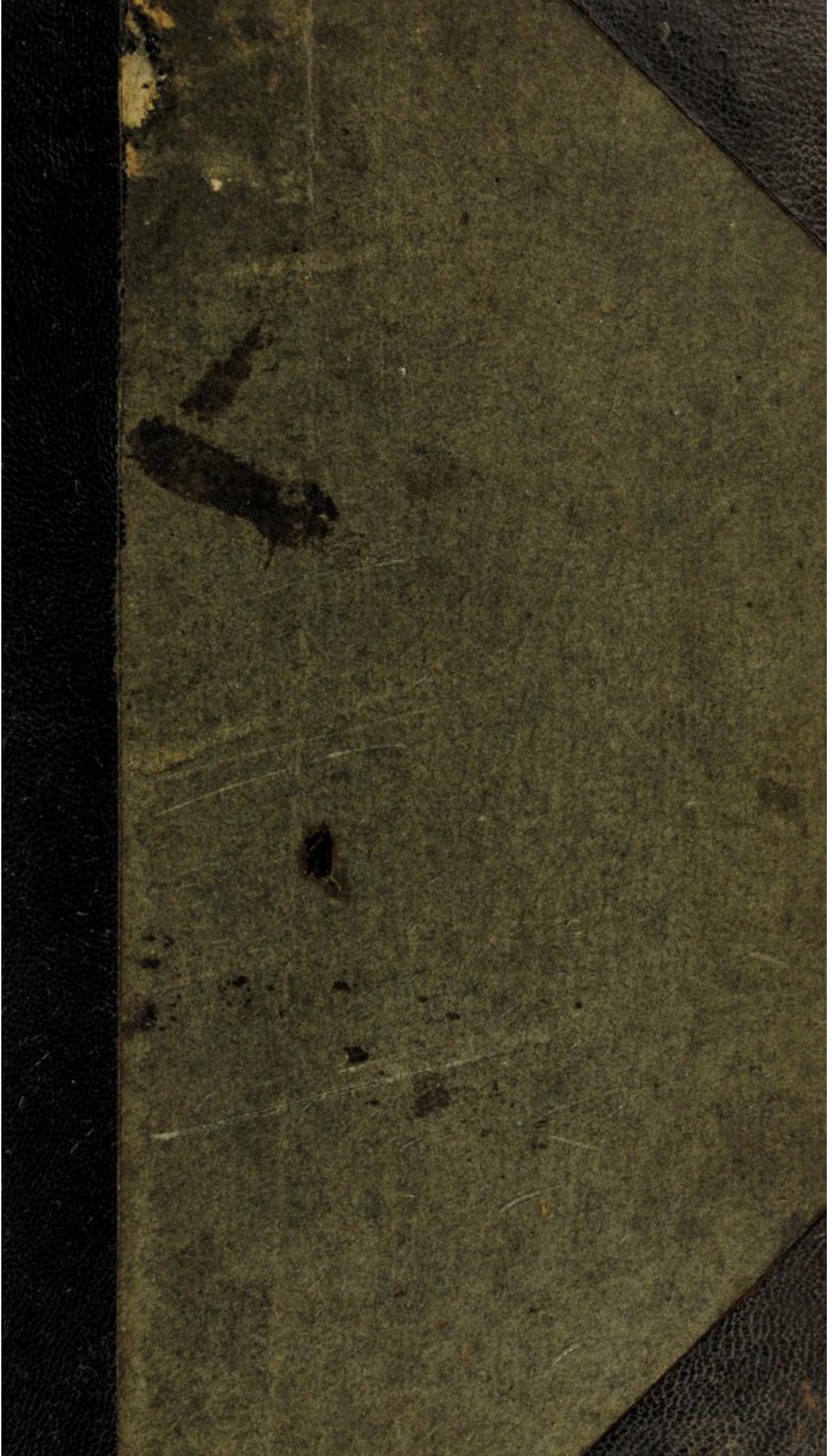
License and attribution

This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

Wellcome Collection
183 Euston Road
London NW1 2BE UK
T +44 (0)20 7611 8722
E library@wellcomecollection.org
<https://wellcomecollection.org>

62233/B

MEDICAL SOCIETY
OF LONDON

ACCESSION NUMBER

PRESS MARK

CARENO, L.

Digitized by the Internet Archive
in 2017 with funding from
Wellcome Library

<https://archive.org/details/b28768917>

XXII,

OBSERVATIONES

DE

EPIDEMICA CONSTITUTIONE

ANNI MDCCCLXXXIX.

IN

CIVICO NOSOCOMIO VIENNENSI

AUCTORE

ALOYSIO CARENO

PHILOS. ET MED. DOCT.

MEDICAE,

ALOYSI

VIENNÆ,

APUD SOCIETATEM TYPOGRAPHICAM.

EMPIRE AVANTAGE

BY J. H. DODGE

THE PUBLICATION COMPANY

1870. NEW YORK.

PRINTED AND PUBLISHED BY THE

PUBLICATION COMPANY.

1870. NEW YORK.

PRINTED AND PUBLISHED BY THE

PUBLICATION COMPANY.

1870. NEW YORK.

PRINTED AND PUBLISHED BY THE

PUBLICATION COMPANY.

1870. NEW YORK.

PRINTED AND PUBLISHED BY THE

PUBLICATION COMPANY.

1870. NEW YORK.

PRINTED AND PUBLISHED BY THE

PUBLICATION COMPANY.

1870. NEW YORK.

PRINTED AND PUBLISHED BY THE

PUBLICATION COMPANY.

1870. NEW YORK.

PRINTED AND PUBLISHED BY THE

PUBLICATION COMPANY.

1870. NEW YORK.

PRINTED AND PUBLISHED BY THE

PUBLICATION COMPANY.

1870. NEW YORK.

PRINTED AND PUBLISHED BY THE

PUBLICATION COMPANY.

JOSEPHO DE SPERGES

*LIBERO BARONI A PALENZ
ET REISDORF.*

IN SIGNIS ORDINIS

SANCTI STEPHANI REGIS
HUNGARIAE EQUITI,

SACRÆ REGIÆ APOSTOLICÆ MAJE-
STATIS A CONSILIIS , PENES CANCEL-
LARIAM AULÆ ET STATUS NEGO-
TIORUM INSUBRIÆ

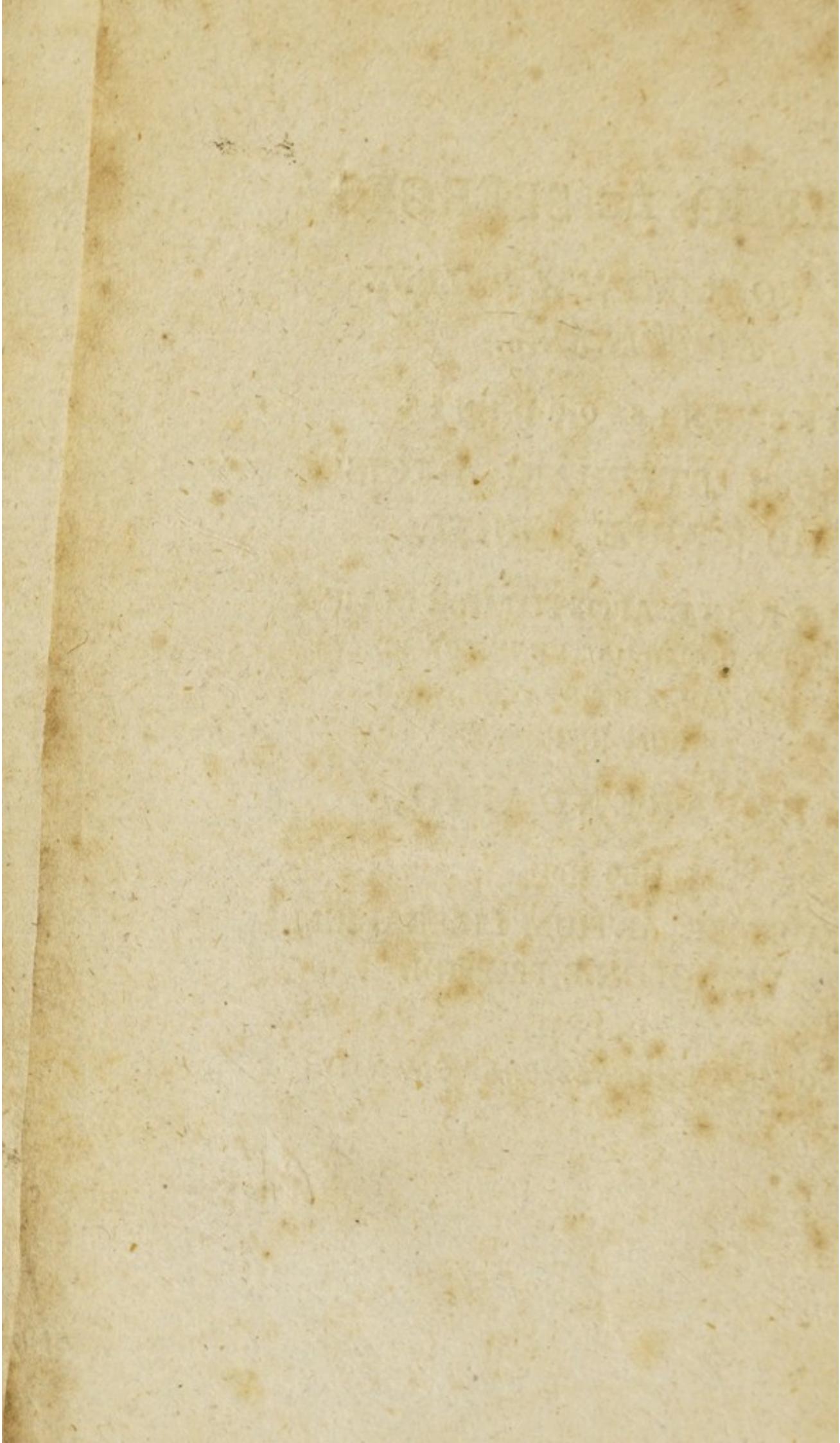
REFERENDARIO,

NEC NON

ACCADEMIÆ ARTIUM LIBERALIUM
VINDOBONÆ PRÆSIDI.

D. D. D.

ALOYSIUS CARENUS CREMONENSIS.

En TIBI prima ex meis
omnibus lucubratiuncula in-
scripta. Uberiorne mihi volu-
ptas exorta sit aliquid me TI-
BI

BI dicandum expromere po-
tuisse, an jam expromptum di-
care, vix ego ipse statuerim.
Hoc quidem reor pro TE
fortassis nihil facere, quod
pro me facit plurimum, ty-
ronis videlicet laborem, qua-
liscunque sit, TUO nomine
insignitum prodire. Multo-
rum

rum sane me excitat exemplum, qui libris suis nominis
TUI præsidium sunt aucupati. Ego vero ad similia
quid audendum, ea potissimum ratione ducor, ut hæc
quasi quædam ingenii mei
germina TIBI ingeniorum
Mœcenati faventissimo subjic-

ce-

cerem, quæ TUIS quasi si
oculis emittere per me f
fuit.

Hoc a me insuper e
petebat illa nunquam abu
de commendata humanit
qua, ut me ad prosequ
dum strenue meum in Me
ci-

na Practica curriculum intares, consuetudinis TUAE
ono amplexari, ac fovere
n cessas.

Præclare igitur mecum
i putabo, si in ea provin-
a, quam fortitus sum, expec-
tioni TUAE me satisfecis-
se

se censueris , quamvis ipse
verear , me obsequii mei
partibus ob exilitatem ope-
ris nondum fecisse satis.

BREVIS
DESCRIPTIO
CATARRHI ET FEBRIUM
BILIOSO - PUTRIDARUM.

Ferventissimam anni 1788. proxime elaphi æstivam tempestatem, eamque graviorem prohibitis centum fere diebus de cœlo pluviis, nemo forte mortalium ignorabit. Ephemeridum enim undequaque collectarum testimonio cæteræ provin-

A ciæ

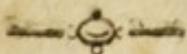
—

ciæ etiam septentrionales insolitis ca-
loribus fatigabantur. Eodem ubique
sudore manabant corpora, quo in
summo febris æstu opus fuisset, debi-
litate artuum inde sequente, nullo-
que ad eam molestiam temperandam
non inani conatu.

Tam ardente æstatem satis
ventosus autumnus exceptit, et ex
ventorum increbrescentia tam præ-
cox hiems invictus, ut die Novem-
bris vix decima septima Reaumuria-
num Thermometrum ad vigesimum
frigoris gradum descenderit. Aspi-
rantibus uno post mense Favoniis in-
termissa frigora Vindobonenses in-
spem mitioris exitus erexerant: Ve-
rum hæc ipsa tam repentina conver-
sio temperiei funesta extitit causa
mortalitatis, quum catarrhum infen-
sissimum induxerit, tot tantisque si-
patum symptomatibus, ut nullo æta-
tis,

tis, sexusve discrimine, dimidium
vulgi morbo hoc laborantis sustulerit.

Mihi autem in hisce Nosocomiis
medicinam per hæc ipsa tempora fa-
cienti ea fuit potissima occasio dili-
genter inquirendi quæ fierent, et qua
ratione fierent diligentius perpenden-
di, ut quondam communis utilitatis
gratia in publicam notitiam profer-
rentur. Dicam vero tot tantosque
præstantes Medicos et Chirurgos, qui
infirmis aderant eodem fato brevi
functos omnium animos dejicere de-
buisse, non dejecisse tamen meum.
Licet autem sociorum frequens inte-
ritus cæteros omnes de incolumita-
te propria sollicitiores faceret quam
de aliena; non adeo concidi ego, ut
prospicerem magis quam diutius vi-
verem, sed quam utilia, et quam
accurate scripturus essem. Habes
igitur hic a me Lector tum id, quod

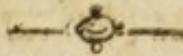

a te possit expeti honestius, tum quod
a me poterat liberalius exhiberi, e-
ruditionis scilicet tuæ commodum vi-
tæ meæ periculo comparatum. Ju-
re proinde ac merito a te veniam ex-
spectabo, ut tanti ratione discrimi-
nis, me prima vix egressum faculta-
tis limina et exoleto jam idiomate
conscriptentem ea suscipias humanita-
te, ut non pœniteat saltem totum
huic Iucubratiunculæ me devovisse.
Ergo ad ipsam rem veniamus.

Morbi tam late sese diffundentis
indicia prima hæc extiterunt. Mo-
dicus ægrotanti vel dolor, vel pon-
dus capitis incedebat, fere immodi-
cus uno post die: mox lassitudo cor-
poris, asperitas faucium, vocis rau-
cedo, anorexia vel cum febri, vel
citra febrim, et sicca præsertim tussis,
quam febris ipsa quandoque comita-
batur, non magnæ vis, et simul nul-
lius

lius constantiae, quod typum vel characterem eumdem non proderet. Siccam dico in hoc morbi statu fuisse tussim, quum tantum mucus ab aspera arteria ejusque bronchiis abrasus fero acri permixtus emerget cum modico sputo. Urinæ sub initio albæ, in augmento rubricantes aut furfuraceæ exinde sedebant. Vehemens cephalalgia, somnus ingruente sæpe tussi de repente interceptus, et præfens fitis fere quemlibet ex decumbentibus plus minus discruciabat. Et hæc quidem symptomata in quartam vel quintam diem ducebantur, donec methodo conveniente morbus feliciter solveretur. Si qui tamen hæc primordia, tanquam minimi momenti flocci fecerant, in diurnius et quandoque etiam gravius discrimin aducebantur; quum ex indicatis symptomatibus adeo sævirent febres, ut plurimum negotii facesserent Medicis,

mor-

morbo in deterius, ut infra videre
est, proruente.

Qui ex ægrotantibus solertiores
lecto se protinus commiserant, et be-
ne calens decoctum pectorale largi-
ter hauserant, resoluto per lubentem
sudationem morbo, tertia die, vel ad
summum quarta incolumes evade-
bant: si qui vero vel corporis hebe-
tudine, vel indolis ignavia curam ne-
glexerant, ii non tantum sicca tussi
in plurimam præcipue noctem, et
gravitate capitis flagitiosius labora-
bant; sed et doloribus per omnes ar-
tus medium sternum ipsum concussio-
ne tussis disrumpentibus angebantur.
Nonnullis acre serum e capite stil-
lantibus Schneiderianæ (*) membra-

næ

(*) Hæc membrana communiter *Schnei-
deriana* appellata jure, metitoque Fal-
lop-

næ irritatione, sternutatio infesta, et vox rauca prodibat palati et narium finitimiſ. pene obſeffiſ. Hæc tamen omnia crassis in quartam uſque diem ſputiſ, in quintam vero coctiſ, et facile prodeuntibus, ſudoriſ, urinarum, et alvi levamine, ut ipſe comperi, evanescēbant. At grandævioribus infeſtior fuit hæc morbi ratio, iis præſertim, qui ſalutis incuria in phthisiſim (quod hic heu nimis obviuム eſt!) prolabebantur, nam non multis exinde diebus fato extremo fungi reliquum erat.

Hæc autem cura inerat, ut a pri-mordiis emollientium largi latices propinarentur ægris, in lectulo, vel in
cu-

loppiana nominari deberet, utpote quæ ab iſto Auctore ante Schneiderum non ſolum detecta, ſed deſcripta fuerit. Legantur Fallopii opera pag. 546.

cubiculo saltem sistentibus, quo facilius, et lenius exsudarent. Hac mente Nosocomium adeuntes hac ipsa methodo ibi degentes, incolumes inde intra hebdomadæ fere dimidium revertebantur. Qui Nosocomiorum fastidio, vel domesticæ curæ præ lubit, lares intra suos detinebantur morbum facilius excutiebant citrini succi acredine bene calentem Caffei potionem adtemperantes. Vena plethoricis pertundebatur, horumque sanguis vix a naturali declinabat statu; alvus quotidie sollicitabatur, atque sic clysteris ope aut leniorum evacuantium subsidiis favebamus saluberrimæ revulsioni. Pediluvia etiam plurimum favere deprehensum est, nocturnæ præsertim tussi obnoxiis, atque eo felicius ac promptius huic molestiæ occurrebat. Hisce adhibitis morbus secundis abscedebat velis, et præter auspiciatissimum deco-
ctum

ctum altheæ cum ejusdem syrupo, vel oxymelle, aut alia ex pectoralibus iis speciebus (*) (quas Germani vocant *Brustthe*) eclegmata ex eodem syrupo oleove amygdalino parata optimos præstitere effectus. Hoc igitur moris invaluit, donec evanesceret ipsa cum febri morbus, laxata identidem alvo ad opportunius naturæ præscriptum.

Se.

(*) Germanorum *Brustthe* idem est ac decoctum pectorale, quod in Dispensatorio Pharmaceutico Austriaco anni 1765 invenitur, cuius compositio sequens est.

Rec. Jujubar. rec. enucl. lib. vii.
Dactylorum rec. enucl. lib. iv.
Caricar. pinguium
Passular. minorum
Hordei mundat. ana lib. iii.
Liquirit. minut. concif. lib.
unam semis.
Herbæ capillorom veneris
unc. novem
incisa probe misceantur.

Segnioribus ad curam, curæ diuturnitas (ut dixi superius) respondebat, atque ii etiam antiphlogistica methodo suscipiebantur. Venam se cari bis terve opus erat, et si quid phlogisticum sanguis portenderet, emollientium usu, quibus parum nitri accederet, valetudo pristina revocabatur. Nonnulli extiterunt recidivi, pessimo seni sculorum fato, uti quater experiri contigit; Fæminæ duæ ex iis, quæ curæ segnitie phthisim adauerant intra bimestrem periæ. Uno tandem post mense diffugerunt una morbus et metus.

D E S C R I P T I O FEBRIUM BILIOSO - PUTRIDARUM.

Anno ipso vertente morbus alias, priori gravior ingressus est, febris nempe *bilioſo-putrida* aut ut alii volunt

Iunt *gastrico-putrida*. Hæc ab initio
tecto incedebat pede modo febris
rheumaticæ , modo inflammatoriæ
larvam gerens, quæ licet intermitten-
tem interdum naturam simularet; ra-
ro tamen verum prodebat caracte-
rem. Maxima ægrorum pars Noso-
comium ingrediens de capitis gravi-
tate conquerebatur, quibus confessim
dolor ad pectoris, vel ad lumbi late-
ra modo fixus, modo vagus adfige-
batur, febris insequebatur, ut pluri-
mum absque horrore, morbum quin
immo aliquando antecedens, quæ in-
frequentius pro tertiana vel quartana
jure dinosceretur. Alii cum tussi, ca-
pitis temulentia, spiritus difficultate,
doloribus articularibus, et duro pul-
su accedebant, iisque una, vel altera
venæfectio instituebatur: at post hanc
insurgebant biliosa symptomata, oris
nempe amarities, et ventriculi gra-
vitates. Qui vero domi per plures
dies

dies ægrotaverant, ad putridam jam deflexi, ad nos deportabantur propriam morbi historiam nullatenus referentes; Rarissime ab initio morbi symptomata gastrica fatebantur, quo tamen casu, negligentiam vel despectum medicinæ post tres aut quatuor dies luebant, delirantes, subsultibus detenti in summumque discrimen ad ducti, nullum, vel fere nullum tunc ab arte præsidium obtinentes. Qui paucis diebus amiserant valetudinem, neque graviter decumbebant, fassi sunt nobis se ab initio levi capit is dolore lateraliter, aut ad articulationes fuisse correptos, quem a cattarrho perpresso pendere opinabantur, præsertim cum citra id unum nil aliud haberent, de quo jure conquererentur. Aliis caput tam temulentum, et dolorificum erat, ut ex minimo motu ejulatus emitterentur: Medicis interrogantibus vix absque maximo in-

coinc.

commodo respondebatur; respiratio
item parum a naturali abludebat, tu-
sis eadem, licet infrequens aderat
non sine lumborum pariter, cætero-
rumque artuum, quin immo et in
nonnullis genuum cruciatu, qui di-
stensionem et pene motum nullum
permitterent; modica appetitus jac-
tura, lingua naturalis, nulla aderat
ventriculi oppressio, nulla ad vo-
mendum proclivitas, febris aut de-
erat, aut non adeo sæviebat; pulsus
ut plurimum subdurus, venter mollis,
alvus queis obstipata, queis e contra
nimium resoluta; placida plerumque
omnibus quies, hypocondria sana.
Quum pro capitinis dolore vel late-
rum ad pulsus indicium vena exseca-
batur, nonnihil phlogistici præbebat
sanguis; ast hæc nonnisi cum ægroti
detrimento instituebatur; vires exin-
de statim insigniter labefactatæ, et
biliofa, ut mox superius dixi se præ-
be-

bebant symptomata, ex quibus aper-
te satis Medici commonebantur ve-
ram tunc patefieri morbi naturam;
nam lingua illico sordida siebat, ma-
teria nempe subflavescente ad latera
obtegebatur, amarescebat os, comi-
te quamprimum nausea, oppressio
ad scrobiculi regionem oriebatur, vo-
mituritio quoque non raro jungeba-
tur; calor cutis exurens, pulsus in
prius validus, ac subdurus, nunc re-
missus, ac mollis; febris antea levis,
nunc intensa, et ut plurimum conti-
nentis, aut remittentis typum servans;
atque in hoc ultimo statu exacerba-
tio ad vesperas succedebat. Ubi
ægri profundam inspirare animam
juberentur, illa eadem regio, dolo-
res, et quidem multum excruciantes,
ac si gastride tenerentur, nonnulli
incusabant; iique viribus adeo desti-
tuebantur, ut stantes vix aliquibus mo-
mentis confisterent. Hæc in sextum,

et

et usque decimum diem provehebantur, donec aut morbus remitteret, aut ageret in pejus, ex quo ulteriora notatu dignissima dignoscere erat.

Diebus subsequentibus versus septimam nempe, nonam, vel decimam, tendinum subsultus deprehendebantur; pulsus infirmior, vires magis decussæ, delirium aut sopor etiam, in scænam prodiere: in quibusdam petechiæ nunc citius secunda, aut tertia die, nunc serius, modo circa unicum pectus, modo per totum corpus diffundebantur; meteorismus ad finem morbi conspiciebatur, qui, licet alvus diarrhæica in nonnullis esset, per tres circiter dies subsistebat, donec de malo judicium haberetur; urina sub hisce symptomatibus jumentosa fiebat, et eneorema ab initio morbi, aut divulsum erat, aut suspensum, aut nullum; in aliis vero sedimentum fur-

fu-

furaceum subfuscum coloris adfundebatur; rarissime tamen spastica, cruda, et quasi lactea occurrebat. Plures hæmorrhagia narium laborabant, morbi nec levamine nec certo judicio, ut mihi observare licuit duabus in fæminis, ex quarum uni tantum reconvalescere datum est. Ambarum quidem sanguis loturæ carnis adinstar solutus apparebat; alvi purgatio infacia, subsultus tendinum fortes et saepe saepius recurrentes, mentis continua alienatio, lingua nigricans, oculi lacrymantes ac limosi, fœtor ex corpore insignis, arcta respiratio, venter tympaniticus, quæ omnia putridum omnino characterem, et morbi periculum satis superque adserebant.

Talis erat partim morbi decursus iis, qui ex causa manifesta, materiali nempe, aut errore in sex rebus

bus non naturalibus ægrotabant; par-
tim vero aliis erat illis, licet oppi-
do rari occurrerent, qui ex contagio
decubuerant: in istis enim morbus
adeo tardior incedebat, ut ab initio
de quadam corporis gravitate, de-
tenui anorexia vix esset sermo, quæ
sub leni purgante ex integro dirime-
batur, vel etiam sponte diffugiebat,
sicque per dies nonnullos infirmi in
pristinam restituti valetudinem vide-
bantur, donec inopinato languore de-
ficientes aut ex febri, quæ ut pluri-
mum sub initio horripilationem indu-
cebat, lectum repetere cogerentur;
hincque bilioſa mox insurgerent sym-
ptomata, lingua impura, os pituito-
sum, amarum, oppressio stomachi,
pulsus, atque vires ipsæ debiliores.
Petechiæ hinc inde etiam erumpebant,
et subinde ſpatio quinque, aut ſex die-
rum omnia, niſi ſuppetias ferret ars,
ruebant in pejus, et exitium extre-

mum minitabantur. Hoc erat autem discriminis, quod quibus ex contagio degendum erat, tali specie se morbus ostenderet, ut Infirmarii, Medicici, aut alii mox ab initio veram futuri mali indolem deprehendere possent. Non ab hac ærumna Phthisici eximebantur, non prægnantes, non qui vulneribus, aut incommodis aliis vexabantur, ex quibus omnibus primi vix evadebant; hæc constitutio in tertium usque mensem dilata, quo temporis spatio ex 135 ægris, septuaginta eodem modo, diverso licet gradu affectos observavimus, qua Epidemia grassante jacturam fatalem passa est Medicina, tribus deperditis Medicis (*) et Chirurgis duobus, iisque

(*) Inter Medicos, et Chirurgos, qui supremum obierunt diem tempore hujus constitutionis Dres. de Vigiliis, Mesola, Hungerhof, inter Chirurgos Thomas, et Einpack recensendi veniunt.

que non infimæ notæ. Circa medium tandem Martium remisit hæc febris aliquantulum, qua benigniori facta simplices tantum etiam gastricæ pedem intulere. Hoc autem illico occurrit notatu dignum, quod ab exordio mensis Decembris ad exitum usque Maii, licet non raro diversæ naturæ apparuerint morbi, vix ulla pleuritides veras, peripneumonias, aut similes inflammatorias affectiones observare contigerit, quod generatim, ut ex alienis dictis comperi, cæteris annis elaphis frequens, ac commune erat. Eo juvenes, et mediæ ætatis ex vulgo homines plerumque afficiebantur præ infantibus, ac senioribus; non tamen est reticendum, quod apud celeber. hujus Nosocomii Medicum Primarium *Strasghy* (*) septuagenaria fœmina gravi

B 2 mor-

(*) Iste quoque præstantissimus vir e vivis erectas fuit mense Octobris anno ætatis suæ quadragesimo tertio.

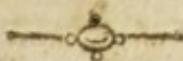
morbo correpta, præter meam omniumque expectationem reconvaluerit.

Causæ variæ, et in nonnullis omnino inter se discrepantes adnumerantur. Placuit quibusdam ex diætæ errore morbi causam repetere; aliis ex transpiratione suppressa; aliique aliter sentiebant. Grande tamen mihi dubium subest an ab ipsa re, vel multo longius expiscanda ea sit; et num forsan, ut jam ab initio commemoravi, immodiæ præteritæ æstatis calores huic Epidemicæ constitutioni debuerint plurimum contulisse. Quid tanti æstus in humano corpore effecerint non ignoramus. Viscera debilitata hac de ratione non absque inertia suis fungi posse muniis liquet, inter quæ segnior recensenda est ventriculi actio, quæ utpote non adeo bene constituta, cruditatibusque fa-

vens

vens gastricis, seu biliosis affectionibus aditum præbeat necesse est. Huc quoque in primis pertinere videntur victus pravus animalis ex alcalescentibus, et indigestilibus, quo præcipue pauperiores hic se nimirum ingurgitare moris habent; huc australium frequentia ventorum; huc subitanæ atmospheræ immutatio, quæ climatis hujus est quasi quædam natura; huc hibernum illud frigus ultra morem toleratum; huc angustiæ cubiclorum, in quibus annonæ charitas sollicitum de victu non minus ac de frigore populum ad sua opera tota hieme concluferat; ubi humidum, calidum, neque renovatum aërem inspirare erat: huc faburrallis materia ab initio non debite evacuata, contagium etc. inter primarias hujus morbi causas recensenda veniunt.

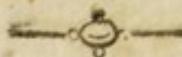
Pro-

Prognosis. Periodus morbi irregularis, modo longa, modo brevis erat; in genere venæsectio, aut morbum trahebat, aut fatalem parabat exitum. Morbus jam pridem neglectus vix medicinam admittebat; at ab initio bene pertractatus, et brevioris decursus, et minoris erat periculi; quo longius inflammatoria symptomata provehebantur eo discrimin augebatur; obque id unice venæsectionibus avara manu peractis vix aliquantulum proficiebatur. Qui catarrhum semel, aut bis passi erant, periculōsius decumbebant: si quando Phthisicos febris hæc constitutionalis apprehisset, fatalis ut plurimum extabat. Quum sexta, septima die quid enorematis divulsi in lotio fuderet, et cutis non esset adeo sicca, versus nonam, decimam quartam, aut vigesimam per urinam, et sudorem de morbo felicius pronunciabatur. Qui ex ægro-

ægrotis a tussi interdum corripiebantur, eaque versus sextam tantummodo, vel septimam, ut octavam diem acerbius extimulabantur, ii fere omnes per subsequentia sputa primo crassa, immo tenacissima, dein vero mucosa, cæteris comitantibus excretionibus, convalescebant. Qui delirantes cum pulsu intermittenti, et inæquali, ventre tumido, a Medicis, aut ab aliis detegebantur, si iterum super se stragula inducerent, bonam de se spem ut plurimum portendebant, ex quibus re ipsa nonnullos felicissime restitutos observare fas fuit. Qui viscidis sudoribus versus quintam, sextam diem, aut serius absque delirii levamine manabant, malum omen illico ministabantur. Punticularis eruptio ipsa, si quæ superveniebat, morbum neque levabat, neque dabat in præceps. Si reconvalescentes ob diætæ ignoscendam impatientiam recidivi fierent,

sum.

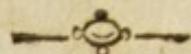
fummo in discrimine retrudebantur,
quam ex tribus perirent plerumque
duo. Sive per contagium, sive per
notam aliam, aut ignotam causam
morbis contraheretur, vix ulla in
prognosi nobis patuit discrepantia.
Per alvum in aliquibus crisi factam
esse, frequenter etiam animadvertis-
mus.

Hic de universa cura modo age-
re deberemus; verum prius nonnullas
observationes in medium afferre
optimum censeo, ut sic Epidemicæ
constitutionis decursus maturius per-
pendatur, et symptomata illam con-
comitantia percurrendo faciliori dis-
quisitioni subjiciantur; quod absque
fructu futurum fore non reor. In
primis ergo de quodam ex caminis
fuligine detergendis quæstum faciente
loquemur, utpote qui in maximo
vitæ periculo fuerit præ cæteris con-
stitutus.

OB-

OBSERVATIO I.

Triginta ille circiter annorum, gladiatoria corporis firmitate donatus, alias integra valetudine pollens, sexta morbi sui die in Nosocomium recipitur: caput dolet, rubet facies præter naturam, micant oculi, respiratio aliquatenus difficilis est: dolorem a tribus diebus sinistro infixum lateri incusat; decubitus lateri eidem impossibilis, pulsus frequens æquidistans, subdurus; nitidam ille profert linguam, eamque sicciam, in qua nulla ipsi amarities, abdomen molle; alvus ab aliquot diebus morosa. Interrogatur quo modo incæperit morbus, interfuse respondet; et cum ullam causam nobis assignaret, ut præ-

sentibus indicationibus faceret satis, per illustris Dr. *de Vigiliis* (quem memorari sine summo animi sensu, et mœrore vix possum, cum et ipse hac eadem Epidemica constitutione corruptus florentissimam juventam acerba morte commutaverit) Professor ille, inquam, præstantissimus yenam aprire jussit ægroto. Verum cum dubia sibi morbi diagnosis videretur, huic se præsentem esse voluit, et revera cum jam tertia sanguinis uncia educeretur, pulsusque debilior, et minor evaderet, sanguinem fisti optime consuluit, atque inde sequentia exhibuit.

Rec. Decoct. emoll. lib. j. (*)

Arcan. duplicat. dr. iij

Oxy-

(*) Cum adhuc non profert Pharmacopea Nosocomii Universalis, hinc abs re non erit formulas referre

De-

Oxymell. simpl. unc. semis.
det. omn. bih. vas. Caffæan,

Rec. Decoct. ordinar. p.p. (*)

Injiciatur clyisma

Ad locum affectum applicetur
cataplasma emolliens.

Diæta I.

Vespere. De virium prostratio-
ne conqueritur infirmus; lingua inci-
pit illi impurescere, perstat dolor la-
teralis idem; gravedine quadam fa-
tigatur ad ventriculum, ac si pondus
aliquid infederet, respiratio eadem

ma-

Decoctum emolliens constat ex
Radicis altheæ
Herbæ malv. ana unc. femis
m., concis. coq. in aq. font.
per quadrant. hor., colat. lib. j.
exhibeatur.

(*) Rec. Hord. crud. unc. III.

Radic. gramin. unc. I.

coq. in aq. font. lib. VIII.

usq. ad crepatur. hord., dein
colatur. lib. IV. detur usui.

manet ; tussis insurgit sicca , multa cum siti. Sanguis matutino tempore eductus quid nonnullum phlogistici habet : nihil tamen immutatur in præscriptis

Die vii. noctem inquietam translegit æger ; prædicta symptomata exacerbantur ; depressio virium insignis , mentis aliqua item obnubilatio ; eadem præcipiuntur, quæ hester na die ; facies, oculive magis magisque suffunduntur ; lingua in vertice sordida subflavescentem mucum hinc inde exhibet , respiratio insigniter læditur ; evanescit ex integro dolor, pulsus debilis , frequens ; nullum frigus corripit membra ; ventriculi oppressio eadem , caput temulentum, abdomen molle, urina cruda ; hypochondria in statu naturali ; alvus quater soluta , scibalofas fæces olidissimas, emittit hinc

Rec.

Rec. Mixt. salin. fortior. dos. j. (*)

det. omn. bihor. cochl. ij

Rec. Pulv. Camphor. simpl. n°.

vj (**)

det. omn. bih. j.

Vescicans ad nucam

Decoctum ordinar. cum oxy-
mell. p. p.

Vespere. Exacerbatio vix ulla
detegitur; cætera uti manè

viii. Nox sat bona, nam per
aliquot horas quies admissa; vix evi-
gilanti sitis incedit; leve delirium
observatur; quæstionibus non omni-
no

(*) Rec. Arcan. dupl. drach. vi.

Oxymell. simpl. unc. semis

Aq. font. unc. vi. m. d.

(**) Rec. Camphor. gumm. arab. subact.

gr. semis.

Sacchar. alb. drach. semis
misce f. pulvis.

no recte facit satis; decubitus supinus; respiratio eadem, pulsus quidquam elevation; lingua fere lignea, nauseam, et vomititiones incitat; petechiae hinc inde supra pectus conspicuntur: tendinum convulsiones in manibus præsertim observantur; tussit ille per diem, sed absque ulla excretione; interrogatus quomodo se habeat, non respondet, sed statim manus ad pectus sedet; alvus multoties evacuata biliosa, et figurata apparet, urina satis parca, et adhuc cruda; cutis calor ingens, et caput grave

Repetita omnia

Vespere. Post matutinam visitationem ter evomuit, et quidem materiem viridescentem absque ullo tamen levamine; cætera eadem.

ix. Per totam noctem deliria
passus est; facies illi tristis, et ex ru-
bra modice livescit; oculis semiclau-
sis decumbit, ad canthum externum
dexteri lippitudo observatur; lingua,
et dentes nigricante muco obducun-
tur, vires summopere prostratae, tre-
mores fiunt continui; totum corpus,
excepta facie, petechiis notatum est,
pulsus denuo debilis; ab attactu hy-
pocondrium dexterum dolebat; ven-
ter tamen pertractabilis; alvus sexies
mota, cutis calor adhuc mordax,
urina fere nulla. Hinc

Rec. Mixtur. nervin. dos. j. (*)

Continuet. mixtura salin. for-
tior., et

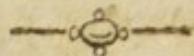
Pulv.

(*) Rec. Spirit. Corn. Cerv. succin.

Effent castor. aa. gutt. xx.

Aq. ruth. unc. i.

m. pro dos.

Pulv. Camphor. sed duplices (*)
alternatim omni hora sumat a-
liquid ex præscriptis , uti do-
cui

Vescicant. duo ad furas
Aqua cum acet p. p. ord.

Vespere. Nullam symptomatum
exacerbationem notavimus ; soporo-
fus factus est , alvus nisi bis follicita-
ta , qua de causa injiciatur Enema ex
Infus. Chamomill. cum Arcan. dupli-
cat. unc. semis.

x. Eadem illi nox ac hesterna ;
idem faciei color, et decubitus ; oculi
quasi chemosi affecti videntur , ru-
bentes scilicet , lacrymantes , limosi ,
fixe

(*) A simplicibus pulveribus camphora-
tis duplices discrepant tantum ratione
ponderis , quod in his est grani unius ,
in illis vero tantum dimidii.

fixe objectum respicientes, lingua fuliginosa, nigris, et discisis crustis obducta, dentes, ac labia lurida, utpote eadem fæce squalentia; respiratio arcta, pulsus exiguus, æqualis tamen; vomituritionibus interdum proclivis; multum sitit, et licet sibi præsens non sit, tamen manus, et oculos ad cyathum epotorium convertit; eadem intensitate, et frequentia tendines subfiliunt; venter modo intumescit; ab attactu stomachi regionis, et hypocondriorum dolorem non exprimit, urina fæcibus mixta, alvus quinques referata, calor cutis idem

Repetita omnia.

Fotus antiseptici (*) dos. j.

pro abdomen dein

(*) Rec. Cortic. peruv. grosso modo contus. unc. unam semis
coq. in f. q. Aq. per dimid. hor.;
colatur. lib. un. et semis infund.
Herb. scord.

ruth. aa. unc. semis.

C stent

dein cum Aqua, et Aceto manus, et brachia laventur

Vespere. Abdomen eo magis intumescit, tympanive ad instar resonat. Jam ille furibundus e lecto profilire nititur; ideoque ligare eum coguntur Infirmarii. Cætera eadem; pulsus celerior, et hinc inde inæqualis percipitur, alvus bis laxata; hinc sequens clyisma præscriptum fuit.

Rec. Flor. Chamomill. unc. semis infund. s. q. Aq., colaturæ unc. viii. add.

Camphor. pineis subact. gr. iv. detur usui

xi.

ste nt in infusion. fervid. per quadrant. hor., dein add.

Sal. armoniae.

Spirit. Therebint. ana. unc. sem. detur usui.

x1. Continuo müssitando, flocosque capiendo noctem transegit infirmus noster, et respiratione stertorosa, atque sopore demersus est. Oculi subinde cum facie liveſcunt; evigilanti nulla petitioni responsio venit; pulsus est inæqualis, cutis ſiccissima; meteorismus augetur; percussi abdominis nulla ſensatio; ſubſultus iidem; nonnullæ petechiæ lividæ apparent; tuffitat identidem, et quidem fortiter; ſtrepitus quoque auditur in gutture, excreatus aliquis appetet, ſed ori inhaeret ob nimiam tenacitatem, lingua non adeo, uti ante, ſicca; urina paullisper turbida, jumentofa; alvus pluries, ſed inſcie mota; medicinas non respuit.

Rec. Decoct. Cortic. peruv. lib.j. (*)

Extract. ejusd. unc. ſemis

C 2

Sy-

(*) Rec. Cort. peruv. rudit. contuf. unc. 1,
coq. per hor. in Aq. font. q. f.,
colatur. lib. 1. det.

Syrup. menth. unc. j.

sumat omn. bihor. vascul.
Caffœan.

Rec. Mixtur. salin. dos. j (*)

Spirit. minderer. drach. iij

Oxymell. simpl. unc. j.
sumat uti supra.

Continuet. mixtur. nervin., et
pulv. camphor.

Vescicanta duo ad brachia

Vespere. Exacerbata aliquantulum sunt symptomata, et periculum crescit

xii. Nil mutatum observatur,
excepta respiratione, quæ angustior,
pinnis tantummodo narium peragi-
tur; ex vescicantibus nucæ, et fura-
rum

(*) Hæc a fortiori ratione salis differt;
in illa nempe arcani drach. vi., in
hac tantum iv. insunt.

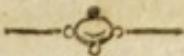
rum ichorosa fluit materia, et in circumferentia livor detegitur, quibus singultus etiam accedit; abdomen summe distensum, ab attactu dolorificum, urina nulla, cætera uti heri

Loco fotuum antisepticorum
utatur emollientium
Cætera ut supra

Vespere. Nil novi.

xiiii. Omnia in pejus ruunt, et ad incitas ita redactus est, ut inter omnes conclamatum esse conveniunt; decubitus enim pessimus; sopor profundus, irritatus non expergefit; subsultus fiunt universales; inferior maxilla tremit; respiratio brevis, et sonora, ac si in aliquo dolio mustum fermentaret; absque pudore, divaricatis pedibus, in lecto jacet; pulsus exilissimus, tremulus, intermittens, inæqualis,

ut

ut in gangrænōsis esse solet; cutis humida; ejus calor ad summum mordax, sudor viscidissimus, cadaver olens totum corpus tenet; manuum extremitates, non pedum frigent; ex oculis materia alba fluit, facies collapsa, et vere Hippocratica; alvus infacia, deglutitio impedita, singultus saepius occurrit, tussis perdurat, sed rara, neque adeo fortis, ut non potius pectoris convulsio dicenda esset; excreatus omnino nullus; abdomen adhuc sensibile, ulcera vescicantium gangrænosa; hinc omnia adimplendi gratia potius, quam ægrum recuperandi.

Renovata sunt vescicantia ad
brachia, quæ gangrænosa
non fuere

Continuentur fots emoll. ad
abdomen

Si

—○—
**Si aliquid sumet, dentur mix-
 turæ nervinæ aliquot coch-
 learia una cum seq.**

Rec. Radio. Serpentar. Virginian.
 drach. ij.

Herb. scord. man. j.
 infund. f. q. Aq. per dimid.
 hor., colat. unc. xiv. add.

Laudan. liquid. gutt. xxxx.

Syrup. menth. unc. j.
 det. cochleatim.

Injiciat. clyisma antisept., uti
 die x.

Vespere. Jam in foribus mors
 adesse videtur.

xiv. Praeter spem tamen adhuc
 vivit æger, quin immo resipiscere in-
 cipit; symptomata aliquantulum mi-
 tigata observantur; nox elapfa de
 more inquieta, facies vero aliquid
 promittit; minus soporosus jacet; li-

vor in facie evanidus fit, respiratio
tamen eadem: stertor minor auditur;
tussis saepe cum vehementia recurrit,
humida modo, et licet cum aliqua
difficultate, et vi, tamen aliquid ex-
puit; lingua non adeo sicca, immo
ad latera humescere incipit; singultat
adhuc; pulsus frequens, minus inae-
qualis, isque elevatior; deliramen-
ta adhuc nonnulla; venter idem, al-
vus multum laxata, urina turbida;
tendinum subfultus uti heri; oculi fixi.

Rec. Cortic. peruv. unc. ij.

coq. in f. q. Aq. per dimid.
hor., colatur. unc. xiv. add.

Extract. ejusdem drach. iij.

Spirit. minderer. unc. semis

Syrup. ribesior. unc. j.

fumat omn. bihor. cochl. ij.

Continuet decoct. Serpentar.,

pulv. Camph., et fot. emoll.

Ve-

Vespere. Spes eo magis affulget, cum symptomata imminuantur; singultus rarus est factus; respiratio adhuc difficilis, extremitates calent; in urina eneorema sedet, manant sudamina, alvus est libera.

xv. Secundo cursu procedit morbus; nox illi non adeo turbata, vix soporofus; loquela redit a quatuor diebus amissa; aliqua mentis confusio supereft, respiratio non multum laboriosa, tussis frequens cum excretione facilitiori, crassa, ac pingui; lingua valde humectata; pulsus magis explicatus, frequens, non intermit- tens, inæqualis aliquantulum. Singultus ex integro fugatus; subsultus minores surditate subeunte, quæstio- nes tamen solvuntur; alvus conscie soluta, urina eadem, ac hesterna; ven- ter decrescit; gangræna ad Vesci- cantia ope unguenti de Styrace am- plius

plius nulla; sudor idem, at peculia-
rem odorem referens

In decocto Cortic. continuet.

Rec. Pulv. ad Tussim demulc. (*)

Decoct. ordinar. p. p.

Vespere. Omnia uti mane.

xvi. Res, ut erat in votis, proce-
dunt, nox sat tranquilla, aspectus
bonus, respiratio fere naturalis; pul-
sus fortis, minus frequens, æqualis;
tussis mitigata; sputa prodeunt cocta,
lingua humida, in medio adhuc hiul-
cans; rarissime tendinum subsultus
recurrunt; meteorismus nullus, men-
tis

(*) Rec. Flor. sulphur.

Gumm. arabic.

Sacchar. alb. ana drach. j.

Extract. liquirit. drach. ij.

m. f. pulv. dos. drachmæ semis.

— — —
tis perfecte compos, siccas fauces accusat; urina eadem, cutis mollis, pectichiæ dilapsæ, surditas uti heri, decubitus dolet, quo examinato ruborem detegimus;

Rec. Spirit. vin. camphor. q. sat.
pro decubitu

Rec. Oxymel. simpl.
Syrup. alth. ana. unc. j. pro
linctu.

Continuetur decoct. Cortic. per-
ruv., et pulv. ad tussim.

Cum aqua, et aceto eluetur
os, et lavetur corpus.

Vespere. Omnia uti supra.

xvi. Per convenientem somnum
infirmo vires adactæ, lingua humi-
da, muco subflavo tamquam bracte-
ata. Tussitat uti heri; convulsiones
nullæ; respiratio omnino naturalis;
pul-

pulsus fortis nonnulla tantum frequentia peccans; urina turbida cum sedimento furfuraceo; surditas, et tinnitus ad aures crescit; decubitus in sinistro latere non facilis, immo dolorificus; cætera bene

Repetatur linctus.

Vespere ut heri.

xvii. Omnia sat bene procedunt, tussis multo minus ægrum cruciavit, dolorificus lateralis sensus evanuit, urina eadem, alvus bis demissa, pulsus micans, ut in bene valenti; lingua ut heri fordescens; ideoque res in vado est constituta.

xix. Nox placida, quietem præsttit, major tamen debilitas, quam ante triduum; lingua eadem, surditas

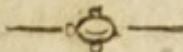
tas imminuitur, excutitur appetitus;
hinc fructus concedantur, dein

Rec. Decost. Cortic. peruv. lib. j.

Syrup. alth. unc. j.

sumat nycthemeri spatio

Per tres circiter dies hoc decoc-
to æger usus est; sub quo successive
linguæ impuritas soluta fuit, appeti-
tus rediit, tussis disparuit, et quod
erat magis optandum, vires instaura-
tæ; hinc post convalescentiam xv
dierum (quo tempore vinum oblatum
fuit, et postremis etiam, ultimisque
quatuor diebus bubula caro) sanus
abiit, isque uno post mense mihi ob-
viam factus, vix dignosci poterat, ut
pote qui inopinato pinguis effectus
fuerat.

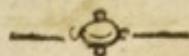
OBSERVATIO II.

Juvenis annorum 24., idemque in ipso Nosocomio Chirurgus tertiae classis, jam a longo tempore indelibata fruens valetudine de repente, et absque nota causa dolore capitis, universali per corpus dedolatione, et ad inferiores artus gravitate corripitur, quibus secunda die versus meridiem horripilationes accedunt, per aliquot tantum minuta durantes, et cum calore alternantes: ad noctem sudor insequitur, sub quo, et dolor capitis, et corporis lassitudo imminuuntur; tertia die cum apyretus esset, in eodem Nosocomio suo fungitur officio, atque ad vesperas de more cum appetitu comedit: quarta die capitis dolor,
et

et supra relata symptomata eamdem scenam iudunt; versus meridiem absque horrore vehementer incalescit: in hoc statu lectum petit, examinatusque, praeter jam dicta, sequentia memorat anorexiā scilicet, pectoris gravitatem, nauseam, linguam muco subflavescentē obtectam, pulsum fortē, plenum, abdomen molle, hypocondria sana; respirationē præternaturalem, cutim siccām, urinam crudam, aqueam, alvum a duabus diebus pertinacem.

In hisce circumstantiis nil aliud, quam Decoctum hordei pro potu, donec febris paulisper remittat, præscribitur, itemque clyisma emolliens.

Quinta morbi die en iterum apyretus; sudore hesterna febris finiebatur; ast oris amaror, linguae impunitas, nausea, oppressio ad ventriculi
re-

regionem, dolor capitis, et universalis membrorum gravitas continuo increscunt; debilitatem accusat æger, alvus quater mota; urina eadem, eodem quoque modo pulsus se habet

Rec. Mixtur. salin. fortior. dos. j.
sumat de more.

Rec. Pulv. camphor. simpl. n^o. vj.
Aqua cum aceto pro potu.

Vespere. Febris hora solita accessit absque præcedente frigore, calor cutis urens, alvus libera; certam quamdam mentis perturbationem extortam fuisse deprehendimus.

vj. Eadem est febris, pulsus adhuc sub-plenus, lingua sicca fit, respiratio multum læsa, facies rubet, caput temulentum dolet; de ventriculo ita conqueritur æger, ut a minimo attactu dolores ingentibus ejulati-

bus

bus exprimat, anxius est, et vix per momentum loco eodem immotus manere potest: calor cutis major est, quam febris gradus; vires magis prosternuntur, subdelirat ille per vices, lacrymatur pavore citae mortis; abdomen parumper illi intumescit, alvus fœtidissima; tendinum subsultus incipiunt; hinc

Rec. Decoct. emoll. lib. j.

Arcan. dupl. unc. semis.

Acet. vini.

Oxymell. simpl. ana unc. j.

fumat omn. bih. vascul. dimid.

Vescicantia duo ad furas

Continuentur pulv. camphor.

Vespere. Symptomata exacerbantur, febris enim augetur, pulsus modo concidit parvus, sed æqualis; respiratio anxia, dolet adhuc insigniter ventriculi regio, lingua areficit,

D

et

et cruciat sitis; anima fœtet, cutis mordacissima, meteorismus sensibiliiter crescit indolens; facies rubet, petechiæ nullæ, urina alias spastica, alba, cruda, nunc incipit jumentosa fieri, oris sapor pastaceus, nauseæ, et vomituritiones modo desiderantur; internum calorem patitur, et etiam vaniloquia; alvus sexies dejecta, liquida; subsultus frequentiores occurunt.

Rec. **Cortic.** peruv. unc. un. semis.
coq. in f. q. Aq. per dimidiam
hor.; sub fin. ebullit. add.

Radic. **Serpentar.** Virginian.
drach. un. semis.

per moment. coq., et colat.
unc. xii. add.

Syrup. domestic. unc. j.
det. omn. hor. cochl. ij.

Cætera repetantur.

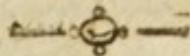
Fotus antiseptic. ad abdomen.

vii. Res in eodem statu degunt; calor cutis tantillo minor, respiratio adhuc suspiriosa, pulsus debilis per vices intermittens, delirium auctum, müssitationes obaudiuntur, subsiliunt frequenter tendines, meteorismus idem; ventriculi regio summe dolorifica, ac si carditis subefset; lintea in hoc loco sustinere ipsi molestum est: os adhuc ficcum, corpore irritato quærelas movet, et detectus se cooperiri curat; alvus fluida, et intolleranda, urinas eneorema divulsum inficit; aphonus fit

Repetantur omnia.

Vespere. Symptomata deleteria fieri videntur, delirium auctum, decubitus supinus; nigra amurca obducitur lingua, ejusmodi coloris est materia nares occupans, et dentes; halitus, et viscidus sudor, quo cor-

D 2 pus

pus oblititur pessime redolent; cætera ut prius

Cum aqua, et aceto laventur
os, lingua, et manus.

Vescic. duo ad brachia.

Mixturæ cum cortice addatur

Vin. austriac. unc. iij.

Cæterā repetantur.

viii. Magno vitæ periculo fluctuare æger deprehendit, profundo nempe sopore, delirio continuo, respiratione suspiriosa; spiritum, nisi aperito ore, et abdominis musculorum beneficio trahere non valens; pulsus inæquali, parvo, et ad quartam oscillationem intercidente; convulsus, anxius per aliquot minuta observatur; postea in pristinum relabitur soporem; ventre tympanitico, oculis rimantibus, cute sub-humida; alvo unica vice commota.

Rec.

Rec. Mixtur. nervin. dos. j.

Injiciatur clysmā antiseptic.

Vespere. Dimidiā ille præscripti medicaminis dosim sumfit non sine difficultate: cæteris in eodem statu manentibus.

ix. Nox infudando peracta; frons, oculi, vultus aliquam spem salutis nobis pollicentur; respiratio eadem, sed pulsus aliquantulum erectior, raroque intermittens; cutis humida: convulsiones non adeo frequentes, sopor non tam altus, a quo excitatus oculos aperit, sed interrogationibus non respondet, urinas cum eneoremate infedente invenimus.

Repetatur mixtura nervina, et
Decoc. Cortic.

Vespere. Meteorismus sub alvi excretionē minor fit; cætera ut supra.

x. Delirium imminuitur, lingua humescit, sudor perdurat; subsultus rari; respiratio minori difficultate peragitur; pulsus elevatior, vix intermittens, urina jumentosa. Continuandum in præscriptis.

Vespere. Omnino nullam in pulsu inæqualitatem animadvertere nobis datum fuit; abdomen ad dimidium prioris voluminis redactum; debilitas insignis. Continuentur supradicta, dein

Rec. Pulv. Camphór. simpl. vi
det. omn. bihor. j

x1. Vix aliqua mentis deordinatio ægrum turbat; placide enim dormit; sudor erumpit oleofus, non amplius cadaverosum quid olens; convulsivi tremitus vix ulli; pulsus incitatus, sed elevatus, non durus, non plenus;

vi-

vires increscunt; alvus constipata.
Repetatur Decoctum Corticis cum
Serpentaria.

Cætera intercipiuntur, et pro
potu Decoct. hord. cum
Oxymell.

Vespere. Ad meridiem æger
horripilationibus corripitur per dimi-
diam horam cum calore alternanti-
bus; pulsus frequens, calor sat inten-
sus; dolor capitis redit, alvus sicca;
hinc Clysmma emolliens injiciatur sta-
tim, postea

Rec. Decoct. Cortic. peruv. lib. j.
Pulv. ejusdem drach. ij.
Syrup. menth. unc. j.
det. omn. bih. vascul. dimid.

xii. Febris ferme ex integro re-
misit, urina furfuraceum, roseique

co-

coloris quidquam deponit; alvus duabus vicibus sollicitata; meteorismus nullus; dolor capitis evanidus; acidorum appetentia in medium venit. Concessa fuit limonata pro potu. Continuetur Decoct. Cortic.

Vespere. En denuo febris iisdem stipata symptomatibus, ac in priori paroxy smo; ast versus quintam sudor incœperat cum levamine; alvus soluta, et urina eadem

xiiii. Omnia secunda procedunt; vires auctæ; cæteraque bona. Cum ille insigniter appetiret, herbas, fructus, et vini modicum dari placuit; Decociti Corticis tamen renovata est dosis.

Vespere. Pulsus naturalis non est, licet æger nullum horrorem af-
fe-

fereret se persensisse, de capitis ta-
men gravitate conqueritur.

Rec. Decoct. Cortic. peruv. lib. j.
sumat nycthemeri spatio.

Ex hoc effectum est, ut post quinque dies, quo decocto usus est æger, pristinam recuperaret sanitatem, verumtamen non vires, quibus reficiendis longiore tempore opus fuit. Quum vero reconvalesceret, capilli omnes illi exciderunt.

OBSERVATIO III.

Per illustris ille Nosocomii hujus Universalis Medicus Primarius Hyeronimus de *Vigiliis* (quem honoris causa
no-

nominō) eo tempore, quo hæc febri-
um *bilioſo - putridarum* constitutio
graſſabatur, de quadam corporis
laſſitudine, et levi anorexia conqueri
cœperat, ſed ſponte ſua ſtatiſ pur-
gatus, illico feliciter reconvaluit.
Indeſeffus, ut de more, ægrós inviſit,
et licet nova corporis debilitate qua-
dam afficiatur, tamen pari diligentia,
ac antea, ſuis fungitur muniis, ſicque
in duodecimam uſque diem ſibi non
parcit, donec viribus magnopere labe-
factatis a conſuetis officiis interdicitur.

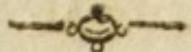
Ille quadragenarius, et ab annis
compluribus hæmorrhoidarius, vehe-
menti, ac pertinaci capitis dolore
tentatur; pulsus vigens, ac plenus,
hæmorrhoides a nonnullis mensibus
ſuppreſſæ, diuturnum illi ad ani regio-
nem cruciatum procreant; levis adeſt
anorexia, lingua tamen nitida, fitis
vix ulla, alvus coacta.

Hæc

Hæc quum ille omnia perpen-
deret clysterem sibi injici curat, et
mixturam epotat salinam.

Altera die cum dolor capitis sæ-
viret, et circa lumbos, ac femora ma-
gis increceret, cum etiam artuum
gravitatem persentiret, ex hæmorr-
hoidibus malum provenire arbitratus,
vix petito amici consilio, sanguinem
sibi demi jubet ad uncias x.: unde
sub vesperas sequentia symptomata in
apricum prodiere, idest virium ma-
gna prostratio, appetitus abolitio,
lingua mucum gerens, pulsus di-
lapcio.

Die III. Sanguis emissus corio
phlogistico superindutus apparuit,
nox irrequieta fuit; respiratio a natu-
rali multum ablusi statu; pondus ad
scrobiculum cordis, dolores articula-
res, polydipsia, calor internus urens
in-

incusatur; pulsus frequens, debilis,
ut vix pedibus infisti possit: horrores
tamen adhuc nulli: accersitus tum
demum Medicus, sequentia porrigi
jubet. Repetatur mixtura salina for-
tior, cui add.

Acet. vini unc. j.
detur, ut edoctum fuit.
Limonata pro potu.

Nil vespere novi comptum.

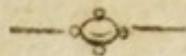
iv. Nox uti hesterna; anxia fit
respiratio; dolor capitis idem est:
alvus ter mota: calor corporis exter-
nus urens, internos rigores accusat,
et per horæ vix quartam partem
locum eundem servare potest; præ-
sens sibi est, fitit multum; linguam
exhibit glutinosam, sapor illi insipi-
dus; debilitas eadem.

Rec.

Rec. Pulp. Tamarindor. unc. ij.
 solv. in Aq. fervid. unc. x. add.
 Arcan. dupl. unc. semis.
 det. omn. bihor. vascul.
 Rec. Pulv. camphor. simpl. no. vj.
 sumat ut de more.

Vespere; nulla symptomatum
 exacerbatio animadvertisit; alvus
 bis soluta; hinc clyster emolliens, et
 pro potu Aqua cum syrup. Ruboid.

v. Decubitus malus, supine enim
 jacet: oculi tristes, respiratio magis
 læsa; petechiae hinc inde supra pec-
 tus conspicuntur, calor corporis mor-
 dax; pulsus debilis, os amarum; ab-
 sunt vero nausea, et lingua fœdida,
 et oppressio circa pectus; anima mo-
 dice fœtens, fæces biliosæ, ac flavæ;
 urina decolor

Applicentur duo Vescic. ad
furias.

Cætera ut supra.

Vespere; mens incipit perturba-
ri, ludunt tendines; adstantes tamen
adhuc dignoscit, quæstionibus recte
facit fatis; alvus referata.

vi. Nox insomnis, et inquieta;
delirium, convulsiones augentur; ven-
ter fit tumidus, urinæ crudæ; ab at-
tactu ventriculi regio dolorifica; ocu-
li rubescentes, facies tristis, decubi-
tus pessimus; respiratio, et pulsus in-
faustum omen pronunciant; calor
corporis digitos ipsos adurit; lingua,
et dentes nigra materia livecunt; al-
vus laxa: sequentia præscribebantur.

Rec. Cortic. peruv. unc. j.

coq. in f. q. Aq. per dimid. hor.
colatur. unc. x. add.

Ex-

Extract. ejusd. drach. ij.

det. ut docui.

Pulv. camphor. dupl.

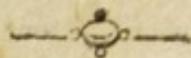
Clyisma antiseptic.

Fotus antiseptic. ad abdom.

Vescicans ad nucam.

Totis quinque diebus in tali statu fuit, continuo nempe delirans cum pulsu debili, intermittenti, ventre tympanitico, petechiis livescentibus, ore fuliginoso, convulsionibus frequentibus. Repetebatur decoct. Cortic. modo unicum, modo cum ejusdem extracto, modo cum Serpentaria nuptum. Vinum, camphora larga dosi exhibebantur. Verum per hæc omnia nihil æger proficiebat, quin immo semper ruebat in pejus, nam die nona e deliro furibundus, et phreneticus factus est; per intervalla enim primo soporosus, occlusis palpebris, demissa voce, diversa obloquebatur,

et

et aliquantulum quietus apparebat;
sed mox convulsis palpebris oculis-
que, altum vociferari incipiebat; e-
lecto prosilire, omniaque tegumenta
abjicere conabatur, donec tantis cla-
moribus, violentisque corporis moti-
bus fractus, per brevia quædam in-
tervalla conquiesceret, qua mœsta, et
horribili scena saepius repetita, duo-
decima tandem morbi die debitum
naturæ persolvit.

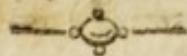
OBSERVATIO IV.

Sub finem Januarii anni 1789 Mater
cum filia cuidam ægroto astitit, qui
putrida febri detinebatur. Post xiiii
dies filia capitis dolore, et quadam
corporis gravitate pertentatur; appe-
ti-

titus ipſi fit minor: ex perpeſſis vigiliis, et ex labore, mali cauſam ducebatur, multum, licet contra appetitiam, manducans, ut ſic debilitati ſuccurreret, et revera ſe melius habere afferebat.

Secunda morbi die, qua filia ægrotare incæpit mater eisdem correpta eſt ſympotomatibus; aſt ſe eam imitari non poſſe ajebat, cum ſola ciborum recordatione ad naufeam impelleretur, adeoque consultius duxit adire Medicum, qui bene diſcufſa prius mulierculæ infirmitate pulverem Emeto - catharticum ex Arcani duplicati uncia una, et Tartari Emeticī granis duobus ipſi per Epicrasin præbuit; a quo remedio vomitu, et alvo excitatis, plurimum alleviata eſt. Ambo officium ſuum per quatuor dies abſolvunt, donec ſupradicta ſympotomata, quæ eadem intensitate

E prio-

priorem, secundam vero minori ur-
gebant ad Nosocomium compellunt,
in quo susceptæ, examine peracto,
pari morbo ægrotantes, pari ratione
tractantur, mixtura nempe salina for-
tiori, a qua bis filiæ tantum, matri
octies alvus relaxabatur.

Altera die filia dolorem fibi au-
ctum ad occipitis regionem accusat,
linguam fordidam præbet: os ipsi a-
marum: imperata alta inspiratione
pondus ad ventriculi locum, attac-
tum non absque molestia sustinentem,
animadvertisimus; nausea tamen nul-
la, pulsus frequens, ac mollis.

Hicce in circumstantiis hesterna
repetitur medicina.

Mater contra aliquatenus melius
se habet: huic vero continuatur mix-
tura salina communis.

Quar-

Quarta die supra prioris fœminæ pectus petechiæ conspicuntur, subfultus tendinum identidem apparent, leve delirium insurgit; febris eodem modo, ac ab initio perdurat; calor tamen mordax fit; alvus bis sollicitata. Repetatur et hodie mixtura salina; dein

Rec. Pulv. camph. simpl. vi.

Vescicantia duo ad furas.

Enema emoll.

Mater leviter adhuc febricitat; nausea tamen cum oris amaritie supervenit; lingua quoque sub-albescens fit; vomitum per duas vices patitur, a quo levamen experta est. Nihil præter decoctum commune pro potu exhibetur.

Quinta. Filia in discrimine versatur, delirans nempe cum respira-

E 2 tio-

tione ex improvviso fere intercepta,
lingua siccissima crustis obducta, tre-
more labii inferioris, meteorismo,
urina nulla, alvo stricta; hinc appli-
cetur vescicans ad nucam, et ad ab-
domen fotus antiseptic.

Repetantur pulv. Camphor.
sed duplices

Enema cum Camphor.

Continuetur mixtur. salin.
cui add.

Acet. vini unc. j.

Vespere. Res uti mane perma-
nent; alvus tamen diarrhæica facta
est cum fæcibus olidissimis.

Sexta. Mater licet in summo vi-
tæ periculo filiam conspiciat, tamen
se cibos appetere fatetur, amaror
oris, et supradicta symptomata dispa-
ruere.

ruere. Tertia ipsi conceditur diæta
absque carne.

Filia inquietissimam transegit
noctem, nil melius offerens: subsiliunt
illi frequentius tendines, et pulsus
parvus, ac irregularis; hinc

Rec. Spirit. C. C. drach. j.

Sal. succin. q. f. ad perfect,
saturat., cui add.

Aq. menth. unc. vi.

Extract. Cört. peruv. dr. iii.

Vin. bon. Austriac. unc. iii.

Syrup. Ruboid, unc. ii.

sumat omn. bihor, cochl. ij.

Rec. Rad. Serpentar. Virgin. dr. j.
coq. vas. claus. per quadrant.
hor., sub fin. infund.

Flor. Arnic. drach. ij.

Herb. Menth. man. semis.

stent in infus. calid. per qua-
drant. hor.

colatur. lib. j. et semis.

add.

add.

Spirit. Vitriol. gutt. xxxx.

Oxymell. simpl. unc. ij.

fum. omn. hor. vascul. dimid.

Continuetur Camphor.

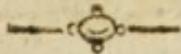
Septima die omnia de vitæ filiæ desperandum esse innuunt. Nihil efficiunt præscripta, et circa dimidium secundæ hebdomadæ diem ultimum clausit, dum mater ipsa pristinæ valetudini restituta est.

Plures adhuc observationes proferre possem, sed quum fere in idem recidant, ac morbi superius recensiti, peculiarem de reliquis historiam texere supervacaneum duco. Quatuor illas data opera sistere malui, in quibus etsi infirmitatum decursus invicem convenerint, fuere tamen, quo ad rei eventum, insigniter discrepantes. Non abs re mihi tamen esse vide-

detur aliqua adnotare, quæ in hisce historiis obvenere, ut talibus in Epidemicis constitutionibus pertractandis accuratiores, doctioresque evadamus; et ut recto procedamus ordine ad primam revertemur historiam,

De Venæsectione.

Si in genere loquamur venæsec-
tio in morbis gastricis, seu biliosis,
aut biliofo-putridis male audit, in
subjecto tamen plethorico, et in com-
plicatione inflammatoria a Practicis
omnibus, et proponitur, et commen-
datur. Anceps revera fuerat in pro-
posito infirmo venæ sectionis indica-
tio. Spiritus contractio, dolor pec-
toris lateralis a tribus excrucians
diebus, et ipse pulsus illam require-
re videbantur: verum cum jam Epi-
demicus patuisset caracter, licet in-
flammatorius nobis esse appareret
mor-

morbus, tamen nisi avarissima manu sanguis demebatur; et re ipsa vires illico prosternebantur, pulsus nempe adeo concidebat, ut post tertiam sanguinis unciam absistere cogeremur: ex ipso liquet numquam Medico satis esse in venæsectione prudentiæ. Neque fidendum est sanguinis ipsius naturæ, monente celeberrimo *Frank* (quem non tam veluti Institutorem meum veneror, quam scientiæ ipsius gratia), quum plerumque ejus indicia per se metipsa suspecta sint, nisi ab indiciis aliis fulciantur, ac comprobentur. Hoc apud ægrotum nostrum experti sumus, ob phlogisticæ ejus sanguinis indolem. Id autem non magnum nobis negotium facessebat, cum et brutorum bene habentium sanguinem phlogisticum esse deprehenderit *Darvinus*, quod idem in gravidis, et in hydropicis sæpe observandum venit. Quum necessitas impel-

pellat ea non est negligenda; sed juxta consilium illustris *Cera* potius ad scarificationes, aut hirudines confundendum, et si ipsamet venæ sectio indicetur, Medicus (ita *Frank*) adsit, tacitos in pulsu sensus attractando disquirat, dum sanguis fluit; et quoque ei fluendum sit, vel sistendum pronunciet.

De Emetico.

Fortassis mirabitur quis, emeticum ægroto nostro propinatum non fuisse, cum et nausea, et linguæ fordes, appetitus dejectio, et ventriculi oppressio hoc aperte nimis postulare videretur. Emetici denegandi ratio pluribus adstruitur argumentis. Modo superius relata symptomata sub inflammatoria larva delitescentia, tamquam contraindicationes suscepta sunt; dein cum ægroti Nosocomia ad-

eun-

euntes jam diu domi ægritudinem sustinuerint, et nonnisi proiecto morbo ad nos deferrentur, ita biliosa, aut faburralis materia non solum ventriculo residere, sed jam resorptam esse censendum erat; hinc parum, vel ferme nihil Emeticum præstari a compluribus prælaudatur. Aegrotorum nostrorum, aliorumque hominum ad sanguinis vomitionem proclivitas hic longe major est, quam apud cæteras regiones, et hæc tamquam Emetici coercitio, aut contraindicatio adnumeranda venit. Huc et alia ratio accedit (*): Herniarii, hemptoici, phthisici non minores numero hic, quam alibi occurrunt. Qui ex istis

No-

(*) Huc ea argumenta congesſi, quæ ab acribus Emeticorum impugnatoribus in medium proferuntur: at ea occasione, quam longe aliter ipſe ſenſerim, inferius videre eſt.

Nosocomium, morbo jam adulto ingrediuntur saepe stupore, aut quadam mentis alienatione affecti, non solum ejus morbi, quem quis illousque sustinuit, sed et presentem, quo detinetur, nescit referre; adeoque sagacia majori, prudentiave Medico est opus, ne ab exhibito emetico tristia exurgant fata, ut saepe fit, ideoque preferenda est purgantium methodus, cum non raro eorum ope vomant infirmi, et sic Emetici vices gerant. Mixtura ex. gr. salina non solum materias in intestinis haerentes ad lucem revocat, sed etiam per stimulum ab illa productum affluxus facit, et sic illuc deportantur ea, quae ex integro absorpta non sunt. Cum ergo ab illa idem fere effectus, ac ab Emetico obtineantur, dispositioni superius relatæ Emeticum non suffragabitur,

Hæ sunt causæ, de quibus nonnulli vomitoriis infreque[n]ter utuntur. Illud revera certum est, quod in complicatione inflammatorio-bilioſa, aut putrida, ſumma in Emeticorum præſcriptione parcitas adhibenda veniat; illud quoque certiſſimum habetur, quod dum hæc ſubſiſtit, niſi phlogofi abacta, omnino abſtinendum ab Emetico fit. At nunc videndum, an in noſtra conſtitutione vera diatheſis inflammat[io]ria conjunctim ſubfuerit, nec ne. Non in ſubjecto uno, ſed in pluri[bus] obſervare nobis licuit, quod parca venæſectione vix instituta, pulſus una cum viribus concideret, ſymptomata gaſtrica magis evolverentur. Ex quo plures, tamquam optimi naturæ interpretes, doctiores effecti, excepto eo caſu, in quo manifeſta inflammat[io]ria indicia (quod interdiu contingebat) prodirent, antiphlogiſticam methodum ex integro reliquerunt;

runt; morbum uti personatum suspi-
cantes, et tamquam nullius momenti
dolores laterales, vagantes, cepha-
lalgiam, pulsus tensionem, similia-
que a materia gastrica, aut biliosa
provenire dijudicabant. Hinc ad e-
vacuantium usum, uti ad sacram an-
choram confugiebatur. Si ergo sym-
ptomata Emeticum contraindicantia
non erant momentosa; si e contrario
methodum evacuatoriam sequi tan-
tummodo fas erat: tunc Emeticum
præstari consultius duci poterat. Ve-
rum in ægroto nostro tam ob pingue-
dinem corporis, quam ob descripta
symptomata, quibus etiam tussis ibat
comes non satis indicatam esse Eme-
ticici necessitatem, jure merito cense-
batur.

Ratio autem quare in ægris No-
socomio susceptis, utpote domi ut-
plurimum longo tempore ægrotanti-
bus,

bus, ob eorum faburram biliosam,
quæ in primis viis non tantum residet,
sed jam resorpta ad secundas pene-
travit, vix Emeticorum usus admitti
possit, non solum inter fuitiles, sed in-
ter perniciosas amandanda est. Quis
enim ex optimis Practicis Emetico-
rum vires ignorat? An ne tantum in
ventriculo, aut sua concussione elec-
tri ad instar in secundis etiam viis
optimos consequuntur effectus? Non
ne post istorum assumptionem alvum
ter, quater, pluribusque vicibus la-
xari novimus? Nonne sic unico trac-
tu rejeceretur illud minori virium
jactura, quod per decem purgantia
non excrearetur? Morbi nonne sic
brevior decursus fieret, minorive in
periculo versarentur infirmi? Vide-
rint omnes.

Si infirmorum proclivitas ad
sanguinis vomitionem non adeo non
nul-

—
nullorum mentem præoccupasset, indubitatum est, quod ea et minoris damni futura esset. Quando symptoma gastrica, aut per linguæ spurciam, oris amarorem, pondus ad cordis scrobiculum per vomituritios ipsas, perque vomitus apparent, festinanter illico Emeticum propinari deberet. Asthmatico certe, quem biliosa febris arrepserat, de celeberrimi Practici *Cullenii* prescriptu, Emeticum felicissime cessit; et prægnantibus ipsis, ut mihi bis licuit animadvertere, securam per emesim opem præststit laudatus a me ille in Ticinensi Clinica præstantissimus Professor *Frank.* Sed quid juvat exempla extraneorum adducere? Nonne ab Illustr. *Stollio* in Epidemia gastrica ab se elegantissime descripta iis, in quibus vix ulla gastrica indicia deprehendebantur, solis Emeticis curabantur ægri; nonne quum Phthisice

cui-

cuidam illa propinaverit, citissime
a morbo gastrico illo reconvaluit?

Quod attinet ad herniosos, et
hæmoptoicos, respondebo, non satis
laudandam esse in hisce casibus Me-
diorum prudentiam, præsertim quo-
ad primos, licet officium ejusdem
naturæ Ministri sit ab infirmis discere,
an tali afficiantur incommodo, necne,
antequam ad emetici præscriptionem
deveniatur. Nihil dico de hæmoptoi-
cis, cum mox supracitati Phthisici (qui
et hæmoptoicus erat) exemplum,
quod aliquando, licet raro, in hisce
circumstantiis locum habere potest,
abunde sufficiat.

Circa tempus Emetica præscri-
bendi, dies deficeret, si huc ea om-
nia, quæ dici possent recensenda es-
sent. Illud tantum in præsens juverit
nosse, quod in toto morbi decursu,
dum-

dummodo symptomata urgeant, locum Emetica habere possunt. Hoc ego experientia factum idem didici, sub præfati Institutoris mei disciplina, pluries cum morbi levamine sexta, septima, atque identidem decima die, quin immo etiam tardius Emeticum propinari.

Circa ultimi problematis solutionem vix immorabor, cum ex antecedentibus, quam exilis sit hæc opinio, et claudicans, quantum experientiæ, fanoque judicio obversetur, evidenter deduci possit. Atque utinam aliter communis ferret opinio! Fortassis Epidemicæ constitutiones nisi radicitus extirparentur, saltem minora humano generi detrimenta inferrent.

Licet tandem ob manifesta contraindicantia purgans aliquando præ-

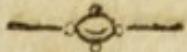
ferri debeat, hoc tamen ita lato sumi
non debet sensu, præsertim in illis,
qui ex contagio morbum contrahunt,
in quibus non solum et inflammatoria
diathesis, et imaginaria ad phthisim
dispositio, herniæ timor, aut hæmop-
tyvis præcautio desiderantur: quin
etiam ab initio de biliofis symptomati-
bus conquestio fit. Tamen, quod turpe
est, repetitis purgantibus obviam ire
in usu habetur, quod et ægrorum
saluti, uti captu facile est, noxium fit,
et Nosocomii ipsius censum privatum
non modo, sed et publicam utilita-
tem non modice labefactat veteribus
morbis in ævum protractis, novisque
infirmis debitam curationem frustra
morantibus.

Utinam et ipismet, qui Medi-
nam faciunt, quum capite laboran-
tes, corporis lassitudine, inappe-
tentia comite, ac similibus sympto-
ma-

matibus cautius saluti suæ prospicerent, morbi que causas, in quibus sunt maturius discuterent, minusque de rheumaticæ affectionis effectu solliciti essent; tumque certo certius chariorum victimarum turba non ita in immensum succresceret (*) et Republicæ toti minora exurgerent dam-

F 2 na.

(*) Quot, quantique ab anno 1784, id est ab eo tempore, quo Nosocomium istud exstructum fuit usque in hanc diem Medici, et Chirurgi deceperint, mirum identidem omnibus, ac notum est. Tanti vero infortunii causam asserere vix possem. Ex una parte etenim ita compertum est, omnia de Supremi Directoris nutu, ac vigilancia peragi tam ordinate, ac attente componi, ut ab Imperatore Nostro jure proinde, ac merito munericibus amplissimis, ac demum Liberi Baronis titulo decoratus sit. Ex alia vero (uti biennio fere comperi) tanta fuit penes nonnullos Medicos, ac Chirurgos proprie salutis in tanto morborum dicituridine desidia, ut fatum extremum iis effet necesse ob eundem.

na. Sed de hoc satis; ac illa, quæ
noſtri Instituti ſunt, profequamur.

De Camphora.

Hæc immaturo tempore nonnullis forte præſcribebatur; ecce tamen quibus de cauſis. Vix pulsus deciderit, vires paulisper languere incœperint, mox ad Camphoræ uſum noſtri Medici confugiunt, et optima quidem ratione. Quantum illa præſitet in ejusmodi morbis, dummodo opportunum ſervetur tempus, nemo eſt qui ignoret. Aliquando ejus viſ eluditur, eo quod ſero nimis exhibatur. Licet febris ad ſimplices bilioſas pertineat, licet gaſtrica urgeant ſymptomata, dummodo debilitas aliqua infurgat, hanc datam, et quidem cum optimo effectu perſæpe vidi; ſic illa non ſolum ejusmodi morbi degenerationem præpediebat,

ve-

verum etiam festinabat curam, et sanitatem. Quam bene ex illa eveniat Medici omnes testantur. Sub hujus usu vires eriguntur, stomachus melius per ipsam viget, naturaque fortior facta, morbi coctionem sustinet, materia elaborata egeritur, et paucos intra dies pristina jam reddit valetudo, ut in nostro contigisse apprehensum est.

Si Auctores consulamus de Camphoræ exhibitionis tempore, vel etiam de illius quantitate, multum illos videbimus invicem dissentire. Ut plurimum ægrotis tale remedium exhibetur, tunc cum de magna virium prostratione conqueruntur, cum pulsus exilem, ac parvum habent, cum vel convulsionibus tenentur, vel delirant etc. Si vero pulsus duriorem se præbeat, licet parvus sit, et intermittens, substituitur moschus, quod

tamen medicamentum, hic usque ad-
huc porrigerere mihi videre non licuit,
ob prætii fortasse magnitudinem;
dum tamen istis in circumstantiis lar-
giori manu Camphora distraheretur.

Quo ad dosim insignis est etiam
inter Practicos discrepantia. *Hoff-
mannus* ad drachmas duas, *Cera* ad
tres nycthemeri spatio exhibent.
Crantz e contra ad grana duo, vel
tria tantum suadet, quæ dosis ter,
quaterque de die repeti potest, cui
opinioni et *Vogel*, et *Spielman* acce-
dunt. Illust. Baro de *Quarin* ultra
scrupulum præbere non audet, nam,
porrecta dosi majori, observavit pul-
sum celerrimum factum, oculos tor-
vos, exardescentes, convulsiones, et
phrenitidem læthalem; hinc *Geoffroy*
monet, quod a nimio Camphoræ
usu gravitas capitis, vigiliæ, et dis-
positio ad inflammations nascantur,

et

et Berolinensis Medicus *Loesche* (*) expertus est a scrupulo uno pulsum imminui, a drachma dimidia eumdein augeri, et caput obnubilari, a scrupulis autem duobus convulsiones quoque insurrexisse. Neque hic valere debet *Mutzelii* observatum, qui per quindecim dies maniacis, et melancholicis quotidie unciam dimidiā camphorae absque pulsus, aut morbi sensibili mutatione potuit exhibere. Non ignoramus enim, quod ipsimet nequidquam a fortissimis draisticis afficiuntur, nec a nimia opii dosi, nec ab ingenti spirituorum copia, aut aliis venenatis medicamentis, uti ante paucos menses ipse in quodam maniaco deprehendi, qui viginti quatuor horarum spatio scrupula duo et fe-

(*) Abhandlung der auserlesnen Arzneymittel. Berlin 1773.

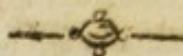

semis belladonnæ absque ullo incommodo sumplit; verum medium hic tenere viam si placuerit, a rectæ rationis tramite, nemo se deflexisse dolabit.

Methodus, quæ a Nosocomialibus Medicis adhibetur, in biliosis simplicibus, dummodo indicetur, est camphoram porrigere ad dimidium granum cum sacchari drachma dimidia, sicque propter necessitatem plus, aut minus de die repetitur: in gravioribus vero morbis adaugetur dosis usque ad grana sex, octo, decem. Ipsam vero in mixtura facilius ab ægris sumi, quam aliter, constanter mihi notavi, etiam tunc, cum de delirantibus, de lingua crustis obducta, deque convulsionibus sermo esset.

De diebus criticis.

Undecima morbi die infirmus noster pessime se habebat, uti ex historia patet. Nonne autem hæc dies tanquam imminentis crisis indicatoria consideranda venit? Id, quod accidit versus decimamquartam, satis superque adsertum meum confirmare videatur. Urina antea cruda, alba, nunc turbida cœpit fieri; tussis antea sicca, nunc comitantibus sputis apparuit; ex quibus aperte docemur natura ipsa materiam elaborari, et ad coctionem præparari, ut revera videre fuit. Eo tempore, ut plurimum symptomata exacerbantur, tuncque Medicum ibi decet attentius animadvertere, accuratiusve cavere, ne remediis natu-ram infirmet, aut perturbet; sed tan-tum eam manuducet, auxilioque ju-vabit.

Pluribus celeberrimis viris observandum obtigit, quod certis morborum diebus insignes videantur eorundem mutationes, quæ de vita, vel de morte ægrotantis negotium dirimunt, vel saltem ad valetudinem recuperandam plurimum conferunt. Sunt autem id genus mutationes nil aliud (ita *Galenus*), quam totidem pugnæ morbos inter ac naturæ vires; ex quorum conflictu humanæ vitæ exitus pendet, veluti ac si ex hostium congressu victoria, et pax, aut exitium ultimum expectetur.

Sed nostra hac ætate nimis negligunt nonnulli dierum criticorum enumerationem, eamque veluti antiquatam, nescio qua fulti opinione, despiciunt. Eam in chronicis affectionibus non adeo multi momenti esse, negare non audeo; in acutis vero morbis sentio contra. Dierum obser-

fervationes in omnibus morbis, quanti
ille vetus Medicinæ restaurator *Hippocrates* fecerit, satis evidenter ejus
scripta declarant; sic autem docet
ipse (*) „Medicus, qui de ægrorum
„salute conjectare volet, animad-
„vertat oportet, ut omnes quidem
„dies in contemplationem adhibeat“
Verum hæc sententia in acutæ indolis
morbis potius, quam in chronicis
amplectenda est, cum primi certo
quodam ordine procedant.

Quam pulchre autem hactenus
dicta, cum tot post Hippocratem sæ-
culorum experientia congruant, fu-
sius inde passim visuri sumus. At ne
prolixior sim, unicum tantum hac in
re sufficiat exemplum attulisse excep-
tum ex Dissertatione de diebus cri-
ti-

(*) De octimestri partu Fœsi T. 2. p. 257.

ticis Ignatii Pök edita de consilio
præstantissimi viri Profes. Trnka (non
tam scientia in rebus Medicis, quam
summæ humanitatis laude florentissi-
mi.) Referente Zimmermanno in
Halleri vita H. F. Delius, „ Memo-
„ rie longe dignissimum censuit, nem-
„ pe fœmina cœlebs novemdecim an-
„ norum e febri acuta die vi. admo-
„ dum ægrotabat cum lacrymatione
„ involuntaria; die vii. erupit larga
„ e naribus hæmorhagia; die xi.
„ alvus fluxit: inde miliaria die xiv.
„ rubra; xvii. alba effloruere; post
„ diem xxiv. , quo multum sudavit,
„ melius se habuit, et quarta vertente
„ hebdomada plane convaluit“ Ne-
mo hanc doctrinam luculentius exco-
luit ipso Galeno, qui tres libros de
diebus decretoriis conscripsit, in queis
quid circa singulas morborum dies,
quatenus ad crises pertinebant obser-
vaverit ipse, diligenter, fideliterque

re-

retulit, nempe in quos crebræ, ac faustæ crises caderent, in quos rariores, ac minus fidæ. Neque alii defuerunt, qui hanc doctrinam plurimi æstimarent, inter quos perillustris de *Haen*, qui elenchum dierum criticorum concinnavit.

Qui autem veterum, et recentiorum Auctorum codices pervolvere parumper attentius volet, videbit, quantum monita Hippocratica, utpote veritati consona facienda sint. Et revera legimus apud *Ramazzinum* in sua constitutione Mutinensi (*) quod quibus ad finem quartæ diei cutis humidior, aut urina turbida fieret, modo per hanc, modo per illam versus septimam judicabantur; et apud *Ballonium* (**) eo tempore, quo Pari-

liis

(*) Ann. 1691. pag. 164.

(**) Epidem. lib. 2. pag. 150.

siis anno 1676. pleuritides, et peri-pneumoniæ grassabantur, omnes illi peribant, qui versus quintam nullum sputum excreabant, aut symptomata graviora patiebantur. Dein infinitus est fere numerus eorum, qui hæc observarunt, inter quos legendi veniunt *Sydenham* (*), *Mortonus* (**) *Sennertus* (***) *Prosper Alpinus*, (****) *Baglivius*, (*****) *Forestus*, (******) aliique, quos brevitatis ergo missos facio.

Neglectis autem enumerationis diebus quot non damna insurgunt?

At-

(*) Oper. omn. pag. 50. 62 et seq.

(**) Pyretholog. pag. 237.

(***) De febrib. lib. 4to. cap. 17.

(****) De præfagienda vita, et morte lib. IV. cap. II, et lib. VII. cap. 19.

(*****) In Epist. ad Andry pag. 707.

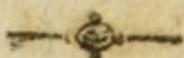
(******) Observat. et cur. medic. lib. VII. observat. VII.

Atque hic possem ego plures recensere errores, quos in Medicorum libris invenire est, sed unum exemplum in medium afferre liceat, quod narrat illustr. Dr. Panaroli (*) „ Hoc „ anno , ait ille , in quodam Medico „ celeberrimo observavi , qui xiv. „ die mane cucurbitulas scapulis ap- „ plicari jussit scarificatas , credens „ esse xiiii. diem , et hoc modo cri- „ sim per urinam imminentem cohi- „ buit , ægerque vigesima prima die „ propter Medici erratum obiit , „ dum xiv. die crisim jam apparen- „ tem compescuit , ex quo mors sub- „ se cuta . “

Aliquando tamen successivæ mu-
tationes in morbis quibusdam non eo
ordine , ac in aliis deprehenduntur.

Na-

(*) Observat. medic. pag. 122.

Naturæ est hic quoque, ac in cæteris rebus veluti quidam lusus, quamvis ut plurimum ex non recta dierum enumeratione pendeat. *Hippocrates* (*) ipse satis super hoc instat memorabilibus verbis illis,, observare itaque „ primum diem oportet, quo æger „ debilis esse, et unde, et quando ini „ tium morbi cœpit, quod certe præ „ cipuum cognitu existimatur “ Inter ea difficultas hæc non alias, nisi tum enascitur, cum dies decretorios ultra morbos febriles proferre contra *Hippocratis* mentem audemus: in febribus enim præsertim acutis principia manifesta sunt. Anceps tamen erit quæstio circa primum diem supputandum in febribus puerarum; an nimirum ab ipso partus die, vel potius a febris accessu dierum criticorum ini-

(*) De ratione victus in morbis acutis p. m. 400.

initium petendum sit? In hoc enim statuendo distat multum sententia *Coi* ab illa *Galeni*, et hujus opinio ab aliorum opinione differt; dum si primum spectes, ille a febris ingressu dies numerat; si secundum, a partus initio; si alios, tribus a partu diebus.

Verum enim vero, licet omnis hæc dierum criticorum doctrina nulla hypothesi, et tantummodo e fideli- bus plurimorum ex ordine sæculorum observationibus profluxerit: haud defuere tamen, qui eam veluti pu- rum et putum commentum, vel sal- tem velut fœtum ignoratae melioris methodi abfugium esse sibi, aliisque persuadere conati sint, eamque, con- quisito undique argumentorum exer- citu, profligare e Medicina valuerint, quos inter acerrime rem gessit *Pu- jattus.* (*)

Ast

(*) *Dissertat. medic. v.*

Ast in morbis acutis nimis frequenter crisim certis diebus insurgere videmus, ideoque, ut jam ab initio dixi, illi sunt maxime attendendi. Confirmatam fuisse quoque veritatem hanc in relato ægroto jam comperatum est, cum die xiv. per sudorem, urinam, sputa, crisis apparisset, ac de mořbo per hæc vehicula, seu colatoria satis aperte fuerit pronunciatum.

De Cortice peruviano.

Vesperi tantum, die morbi undecima scilicet, ideoque sero Cortex porrigebatur, quia non nisi sub vesperas exacerbationes retegere datum erat: dein cum materiæ biliosæ eo magis evolverentur, et in partes omnes tumescerent; ne sic fomes inimicus domi concluderetur, ad Chinam configere primo noluimus. Cum

ve-

vero sufficienter depurgatus æger vi-
deretur, cumque symptomata exitium
extremum portenderent: tunc statim
Cortex in decocto præscribebatur,
cujus extractum etiam additum fuit;
ut sic ejus virtus acueretur, neque cu-
tis, ac linguæ ariditatem, neque ca-
lorem, et dyspneam timuimus, bene-
gnari celeb. *Letfomii* præceptorum.
Attamen in hoc statu evacuantia non
negligebantur, cum nobis perspectum
fuerit, in similibus affectionibus
continuo novam generari materiam,
quæ revera ex omni parte prodibat.
Licet autem symptomata deteriora-
fierent: tamen excepta die decimater-
tia, in qua vix aliqua futuræ sanita-
tis supererat spes, desistere a cœptis
noluimus, atque eo tempore mixtu-
ram nervinam administravimus in in-
certum, cum jam judicio nostro ipsa
mors faucibus inhæreret. Ac sane
extremorum artuum frigescientia, fa-

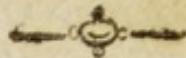
cies Hippocratica, sensuum externorum abolitio, fœtor corporis cadaverosus, vescicantium ulcera gangrænosa, pulsus vix sensibilis, ac denique singultus, prognosim omnino læthalem ominabantur; attamen præter omnium expectationem ad pristinæ salutis auram denuo felicissime evalit. Id nobis igitur argumento esse potest, quod nec morbi gravitas, neque extremum periculum sanæ indolis Medicos ab infirmis avertere nunquam debeat, et quamvis in ultimo vitæ agone re ipsa versentur; nihilominus usque dum spiritum ducunt, ipsis adhuc, quantum per artem liqueat, subveniatur. Atque huc quidquam aliud mihi in mentem venit, quod vix ante triennium in Ticinensi Clinica accidit. Ad ultimum vitæ diem tricenarius quidam ex vehe menti peripneumonia detentus adducebatur, stertorosa respiratione, mi ni-

nimo pulsu, sudore jam gelido, ac gelidis extremitatibus. Jam desperate habenti, præclarissimus tamen Professor jussit remedia præscripta exhiberi. Mirabantur nonnulli, deperditum rati quodvis medicamentum: verum admiratione communi, increscientibus altera die sputis, sudore excitato, alvo soluta paulo melius habere cœpit, et non longo decursu temporis reconvaluit. Hæc mirabilia revera sunt; aliquando tamen, ubi de acutis præsertim morbis agitur, fiunt.

De Fomentationibus.

De his aliquid dicendum est, quibus æger utebatur. Si venter intumescit in febribus bilioſo-putridis, ut fibrarum atoniæ, ex qua pendet meteorismus, occurramus; fatus antiseptici ſcopo putredinis arcendæ, et

ela-

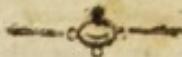
elasticitatis restituendæ ab omnibus præscribuntur; nam sic major aëris evolutio interdicitur; si tympani ad instar abdomen resonet, et dum contractatur indolens videatur, tunc maximo forent usui fatus; contra vero si dolorificum fiet, nam tunc inflammatio succrescit, aut subsequa sæpe venit; hacque de causa in proposito infirmo irritans quodve medicamen missum facere oportuit, cum et tussis, qua intentidem vexabatur, et summa ventris sensibilitas latentis intestinorum inflammationis non vanum nobis timorem incuteret; ideoque ad emollientes confugimus, et quidem auspicatissimo eventu, uti et in pluribus aliis experti sumus.

Corticem vero peruvianum sub morbi finem diebus aliquot retardavimus; cum tussis nonnullæ intensitatis urgeret, cumque pulsus sat validus

dus factus esset, et ipsi emollientia, et demulcentia substituebantur; ne sub Corticis usu morbus exasperaretur. Verum conquiescentibus istis symptomatibus, denuo pristinam arripuimus methodum, virtute cuius effectum fuit, ut vires reverterentur, linguæ evanescerent sordes illæ, quæ sub morborum finem ex laxitate, seu juxta clariss. *Frank* ex debilitate proveniunt potius, quam ex faburrali materia. Quod erat in votis, reconvalevit ea de causa infirmus, atque nobis libentissime sanus valedixit.

Quod ad secundam historiam pertinet pauca admodum adnotanda veniunt. Liquet ex jam in ipsa expositis, quod de gastricis, seu biliofis symptomatibus, quibus accedebant etiam inflammatoria, sub initiis agebatur; pulsus enim vigens ac plenus venam pertundi posse edocebat:

ve-

verum tamquam a læthali abstinimus; et licet subsequentibus diebus eo magis inflammatoriam naturam portenderet morbus: tamen nec tunc de vena verbum fecimus; cum in evacuantum, et Camphoræ subsidiis omnis cura posita esset, cum nil magis cordi esset, quam priori remedio primas, et secundas vias detergere, nilque au'picatius intendi posset, quam ut certioribus mediis vires vitales altius erigerentur. Forsan Emeticum ob nauseam continuo perstantem, aliaque gastrica symptomata urgentia morbum citius ac felicius abegisset? (*) Hoc ego lubens permiserim sapientioribus judicandum. Mixturæ salinæ ope, utpote quæ in Nosocomiis

Ta-

(*) Ita sensisse videtur etiam *Baglivi*us ubi de *Praxi Medica* pag. 156. ita se explicat „*Germanis populis, propter annum ferme semper hyemantem, et quia nimis gulæ indulgent, emetica cæteris nationibus utiliora censet.*

Tamarindis, cæterisque salibus prætio tantum non virtute, ac re potioribus præferatur, rem expedivimus.

Urina vero, quæ die quinta cruda et albescens profluxit, nonne extitit pathognomonicum subsequentis delirii indicium? *Pringlii* effatum mihi inde visum est tamquam sacrum. Sexta morbi die cum remitteret sub vesperis febris, statim post Vescicantia Cortex administrabatur.

Septima, et octava morbi dies tota in discrimine erat; et licet symptomata erumpere cœperint, nobis aliquod adhuc inhæsit salutis omen; ac revera circa diem nonam per cutim, urinam, et alvum ægrotus ab interitu vindicatus fuit, quod nostro de diebus criticis argumento vim, et præsidium ultimum affert.

Fe-

Febris, quæ ab initio intermit-
tentis typum prodiderat, eamdem
iterum undecima morbi die scenam
lufit: ast illam minime veriti sumus,
cum Peruviani corticis usum mordi-
cus teneremus, tam faustis effectibus,
ut a die tertia de febri nec sermo
amplius esset.

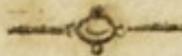
Capilli defluentes morbi perpe-
sam asserunt gravitatem: hoc iis tan-
tum contingere, qui contagiosa pu-
trida febri laboraverint præsumunt
nonnulli; ast experientia gratuitam
illorum facit opinionem.

Quod ad tertiam Observationem
attinet, quænam detrimenta tam lar-
giter instituta illa Venæsectio pepe-
rerit, conceptu non est difficile; qu-
um debilitata natura, et jam ab ip-
somet morbo defatigata ejus vim ul-
tra sustinere posse, vix credibile fo-
ret;

ret; ideoque necesse erat fato fungi,
non sine ingenti ægrotantium omnium
damno, ac luctu bonorum.

Ad ultimam tandem illud es-
set animadvertisendum, quanam ra-
tione tam disparem exitum a matre
fortita sit filia; cum utrisque par-
morbus e contagio incesserit: sed ex
historia ipsa colliget unusquisque ne-
glectum non solum fuisse filiæ mor-
bum, immo vero exasperatum. An
non hinc Emetici tempestive exhibiti
effectus feliciter matri cessisse eviden-
tissime evincimur? Aut non etiam
propitio secundæ medicinæ eventui,
eo quod excitatus vomitus levamen
attulerit, tam insperanda salus non
est adscribenda? vix ullum bene fa-
num dissentire crediderim; sed liben-
tius hoc disquisitioni eorumdem subi-
icerem, qui perpetui officii causa in
mœphitico, ac contagioso aëre de-

gen-

gentes , vix ægrotantes , licet alias perdocti , de nulla re alia minus , quam de vero morbi statu solliciti sunt ; quin immo (nescio an timor , aut inficitia hic culpanda veniat) ad rheumaticas , inflammatorias , catarrahes affectiones animum convertentes fibi metipsi antirheumatica , venæ sectiones (*) diaphoretica arrogant , quo demum eventu , (heu) infandum renovare dolorem opus non est !

De

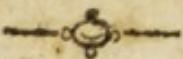
(*) Hic missum facere nequeo , quod circa duos ex illis mihi denotare contigerit . Vix ii dedolatione aliqua afficiebantur , vel os ipsis amarum erat : quum ex rheumatica affectione illud evenire rati , ad sambucina , atque ad alia id generis confugiebant . Subinde etiam cum illa symptomata fortius fævirent , venam fibi tundi voluerunt , quod læthale demum ipsis fuit . Ex quibus confirmantur magis magisque ea , quæ modo superius dixeram .

— — —

De Cura

Ut quædam autem hic attingamus, satis esset jam superius expositam medendi methodum, prægustassemus. Vix aliquid ad curam præstabat, si infirmus causam morbi ab errore in sex rebus non naturalibus repetere, aut ignoraret. Hoc erat unice discriminis, eos nempe, qui ex contagio morbum contraxerant propriam ab initio indolem patefecisse; eos autem ope solius mixturæ salinæ nunc lenioris, nunc validioris juxta circumstantias omni cura fuisse absolutos; si debilitas insurrexisset mox Camphora subveniebatur; si protractus jam fuisset morbus, tunc mox ultra Camphoram, vescicantia, serpentaria virginiana, et arnica expectebantur. Neque ab intercalaribus evacuantibus abstinebamus; nisi diarrhæa debilitans subeffet, quo in

ca-

casu optimum esse dignovi saepe saepius Infusi Malthi potum (*) cum spiritu vitrioli ad multum acorem. Neque satis in epotione illa commendanda immorari valerem. Aegros in summo vitae discrimine positos ex illa facilius ad pristinas vires aditum nancisci, quam ex cæteris omnibus medicaminibus successive adhibitis, ipse mihi notavi.

Vix exacerbationes animadvertebantur, statim ad Corticem (aegrotis jam pridem depurgatis) erat de-

ve-

(*) Multum certe præsttit in relatis circumstantiis hoc infusum; sed eo magis efficacius ipsum deprehendi in cachexia scorbutica, quod illustriss. Doct. *Melly* hujus Nosocomii egregius Medicus Primarius in pluribus ejusmodi infirmis opportunissimum expertus est.

veniendum; quod si non erat effectum, evacuantibus id una obtinebatur.

Venam iis tantummodo aperire mos erat, qui valde plethorici censerentur, et modicum sane sanguinem permitti confueverat, attenta semper aut pulsus, aut inflammations ratione; idque vix una, vel altera vice memini bene cessisse.

Habitudine vero cachectica, aut laxa fibra laborantibus vinum propinari summopere profuit; et pro potu infusio Malthi spiritu vitriolico temperata inserviebat. Obiter autem acetum, vel ribesiorum, et limonum succus ad aquam adhibebatur ad commodiorem salubritatem.

Arnica sola in infusione aliquibus exhibita fuit, ubi inflammationis indicia omnino deerant, ubi stupidus jacebat infirmus; post primarum tamen viarum extersionem, vix aliquid profuisse vidi, aut audivi. In clysteribus quoque dabatur Arnica cum Scordii, aut Chamomillæ infusione.

Si circa quintam, sextam, aut decimam diem, cutis humidior paucisper conficeretur, tunc Spiritus Mindereri Cortici, aut mixturæ camphoratæ drachmarum trium, aut quatuor dosi addebatur. Idem etiam aliquando tardius annuebatur; siveque sudoribus juvandis hoc remedium pro rato habebatur.

Abluvia corporis totius ex aqua, et aceto circa pectus, os, et brachia præfertim instituta, quemdam febri
jam

jam delirum ad pristinam incolumitatem revocarunt; illaque toties libuit feliciter renovare, quoties ex re esse deprehensum est.

Vescicantia dato tempore inusta multæ utilitatis fuere, concidente pulsu, sopore ægrum obsidente, oculis obnubilantibus, viribusque ruentibus. Si quando intemperantia cantharidum stranguria fieret, Gummi Arabici, vel similium Emulsione compescebatur.

Si qui (ut sœpe fit) in diætam peccaverant infirmi, atque inde relabebantur; tunc illis validiora purgantia vix opem ferebant: deteriores enim viribus in tertiam, vel quartam ad summum diem ad extrema urgebantur; nec parum præstitisse videbamur, si ad leviora remedia confu-

gientes Decoctum solvens (*) cum drachmis nonnullis Arcani, et Oxy-mellis, alvum blande excuteremus, et, primis expurgatis paulisper viis, ad Camphoræ usum tam internum, quam per clysmata devenire posse-mus.

Si finem sub ipsum morbi, tertianæ, vel quartanæ typum servabat febris; hæc sub usu non intermisso Decocti Corticis evanescebat. Vix convalescentes, ne eodem morbo corriperentur e Nosocomio statim dimittere necessum erat, ipsosve ante-quam

(*) Rec. Taraxic. c. tot. unc. un. et sem.
Radic. cichor. unc. un.
coq. per quadrant. hor. in
Aq. font. f. q., colat. lib. j. add.
Oxymell. simpl. unc. semis
exhib.

quam lectulis valedicerent ferio com-
monere, ut a carnibus per dies ali-
quod temperarent, licet acri appe-
tentia compellerentur; ne (quod in-
dociliores perpeſſi ſunt) vetus con-
tagium trahentes diſſiciliori infirmita-
te pœnam luerent. Sed manum de
tabula.

